

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

— அடியேனுடல்நிலை யுணர்த்துதல் —

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

உதாளீனர்கள், ஆப்தர்கள், பரமாத்மர்கள் என மூன்று வகுப்பினருளரே. ஸ்ரீராமாநுஜனைப் பெற்று வாசிப்பவர்களை யெல்லாம் அடியேன் பரமாத்மர்களாகவே கருதியிருப்பவன். அன்னவர்கள் பலர் அடிக்கடி என் உடல்நிலையைப்பற்றிக் கவலைகொண்டு விசாரிப்பவர்களாயிருப்பதால் ஒவ்வொருவர்க்கும் பதில் கடிதம் தனித்தனி விடுக்க முடியாமல் அனைவருமறிந்துகொள்ள விஜ்ஞாபிக்கிறேனங்கு. 21.2-1964 என்னுந் தேதியைப் பலர் நினைவில் கொண்டுள்ளார்கள். அன்று தான் அடியேனுக்கு ஹ்ருதய கோசக் கோளாறு ஏற்படத் தொடங்கிய நாள். உயிர்ப்பிச்சை பெற்ற நாளுமதுவே. உடலில் வியாதியொன்றுமில்லை. அன்று முதலாகவே அளவுகடந்த அசக்தி விளைந்தது. மருத்துவர்களின் பலவகைக் கட்டளைகளுக்கு உட்பட நேர்ந்தது. படியேறி யிறங்கக்கூடா தென்பது முதற் கட்டளை. அதனால் க்ருஹவாஸத்தைவிட்டு (ஸ்வகீய) வித்யாபவனத்தைச் சேர்ந்த ராமாநுஜகூடத்தில் வாஸத்தை ஏற்றுக்கொள்ள நேர்ந்தது. ஒருவகையில் இது இனிதாகவேயாயிற்று. இங்ஙனே ஆறு ஸம்வத்ஸரங்கள் கடந்துவிட்டன, சென்னையில் வாரந்தோறும் இரண்டுநாள் (1931ஸ் முதலாக) நடத்தப்பட்டு வந்த உபந்யாஸங்களை நிறுத்திக்கொள்ள நேர்ந்தது. மார்கழியுபந்யாஸம்போன்ற நைமித்திகோபந்யாஸங்கள் தவிர்க்கமுடியாமல் ஏதோ நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. நாற்பத்தேழு ஸம்வத்ஸரகாலம் அவிச்சின்னமாக நடத்தப்பட்டுவந்த நித்யப்ரபாதத் திருவீதி வேதபாராயண கோஷ்டியையும் அவிச்சின்னமாக நடத்தமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

உபந்யாஸார்த்தமாக வெளியூர்ப்பயணங்களை அறவே நிறுத்தியிருந்தும் சில சமயங்களில் அவர்ஜநீயமாக ப்ராப்தமாய்விடுவது பகவத் ஸங்கல்பாதீனமத் தனை. மூன்று வருஷகாலம் வெளியூர்ப் பயணத்தை நெஞ்சால் நினைக்கவு மாகாதபடி அசக்தி யிக்கிருந்தது. அதன்பிறகு ஸமய விசேஷங்களில் நிர்ப்பந்தவ சாத் நிஜாமாபாத், ஹைதராபாத், ஸுகிந்தராபாத், பெங்களூர் என்றிப்படி சில நகரங்களுக்குச் சென்றுவரவும் நேர்ந்துவிட்டது. ப்ருந்தாவனம் டில்லி ஹரித்வாரம் முதலிய நெடுந்தூரதேசப் பயணமும் சென்றவாண்டில் ப்ராப்தமாய்விட்டது. ஒவ்வொரு ஸமயத்திலும் “நம்முடைய வாழ்நாளில் இதுதான் கடைசிப் பயணம்” என்று நினைத்துக்கொள்வேன். “அந்யோஹி அயந்யச் சிந்தயதி ஸ்வச்சந்தம் விததாம்யஹம்” என்று துணிந்து கூறியுள்ள எம்பெருமானுடைய திருவுள்ளத்தை யாரேயறிவார். ஏதோ நல்படியாகவே காலம் கடந்துவருகின்றது.

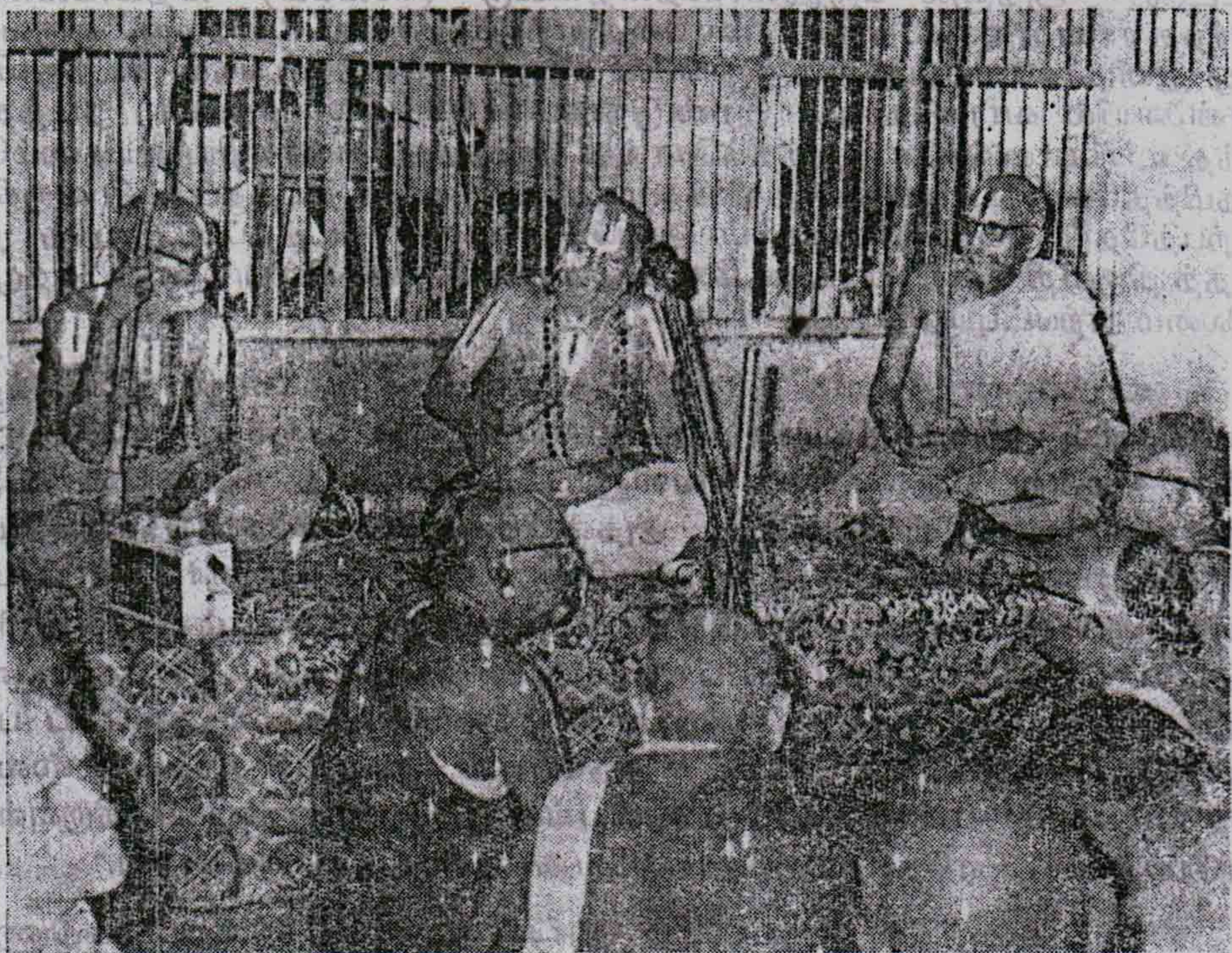
ஸமீபகாலத்தில் திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் நேற்றைய தஷமிநாயனத்தி லும், திருவல்லிக்கேணியில் கடந்தவாரத்திலும் நிகழ்ந்த உபந்யாஸமாகைகள் உள்ளங் குளிர நின்றன. அடியேனுடைய வாழ்நாளில் ஸ்ரீரங்கம் விடைகொண்டு ஸேவித்தது என்பது பர்யாயமாகும். விடைகொள்ளும் போதெல்லாம் ப்ரவசனமென்கிற ப்ரஜல்பனம் நடந்தே தீரும். இப்போது கடைசியாகச் சென்ற ஸமயத்தில் ஆறு நாள் உபந்யாஸங்கள் அடைவே நடைபெற்றன. இவ்வுபந்யாஸ கோஷ்டியை யிகுந்த ச்ரத்தையுடனும் தகுந்த வ்யபஸ்தைகளுடனும் நடத்திவைத்தவர்— ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சன பத்ராதிபரும் புத்தூர் வக்கீல்ஸ்வாமியென்று ப்ரஸித்தரு மான ஸ்ரீமதுபயவே. S கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் ஸ்வாமியாவார். அவர்தாமே தமது ஸுதர்சன பத்ரிகையின் 23—1. இதழில் எழுதிப் பிரசுரம் செய்திருந்ததை இதன் கீழே தருகிறேன்; ஏற்கெனவே ஸ்ரீராமாநுஜனில் வெளிவந்ததேயிது.

— “ஸ்ரீரங்கம் ஸபையில் உபந்யாஸங்கள்” —

(ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சன பத்ரிகை வெளியிட்டது.)

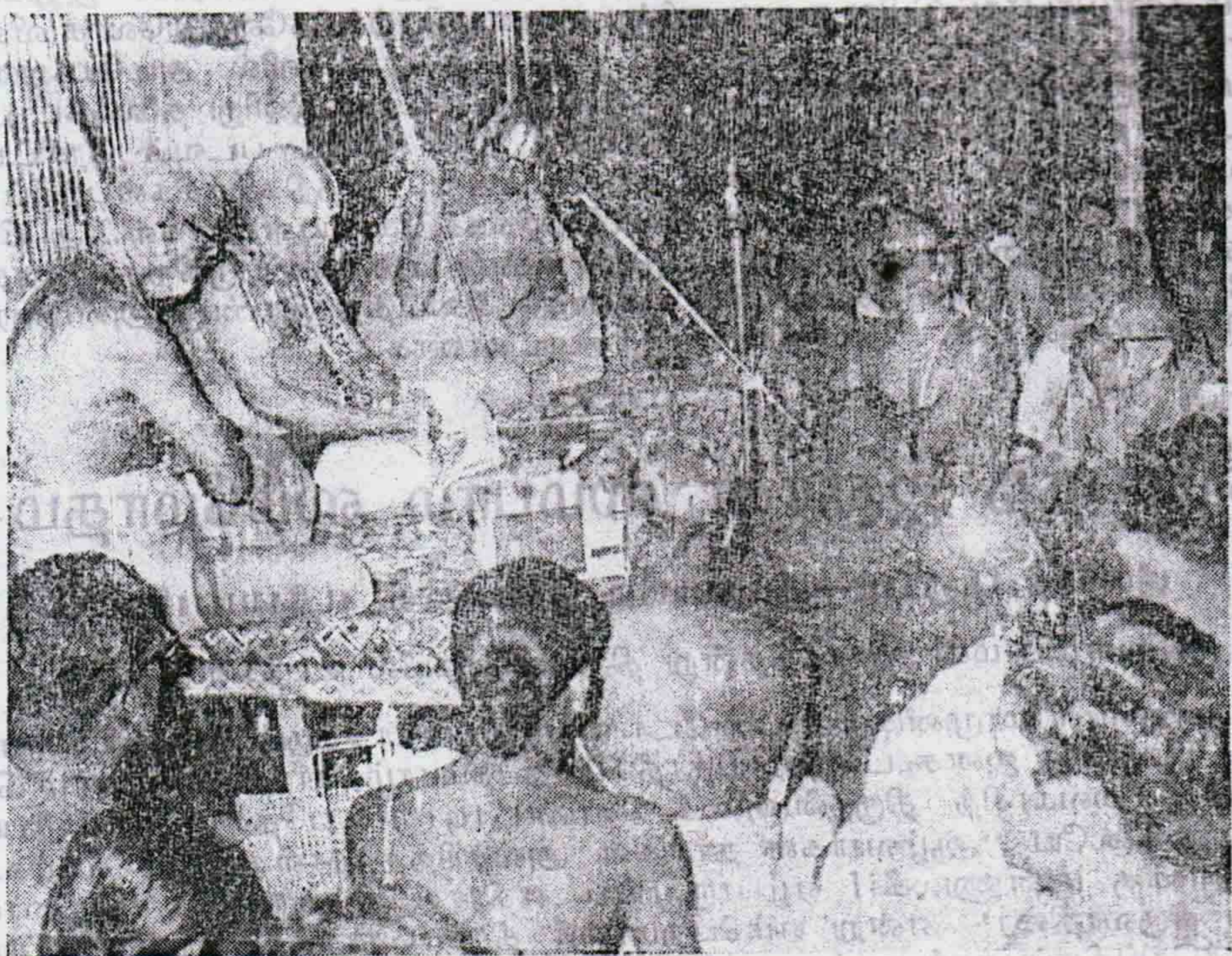
சென்ற இதழ்களில் அறிவித்தபடி ஸ்ரீரங்கம் மேலச்சித்திரை வீதி (நிர் 65) பாரதிய பூர்வசிக ஸ்ரீவைஷ்ணவ சபா கிருஹத்தின் ஆதரவில் ஸ்ரீகாஞ்சீ மஹா வித்வான் ஸ்ரீ உ. வே. ப்ர. ப. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி அவர்களால் 9-12-69

முதல் 14—12—69 ஈருக ஆறு நாட்களில் இரவு 7-30 முதல் பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளின் அனுபவபரீவாஹரூபமான உபந்யாஸங்கள் நிகழ்த்தப் பெற்றன. முதல் நாள் “பக்தாம்ருதம்” என்னும் ச்லோகத்தில் நாதமுனிகள் ஆழ்வாரையும், திருவாய்மொழியையும் அனுபவித்திருக்கும் ப்ரகாரமும், இரண்டாவது நாள் ஸ்தோத்ரரத்னத்தில் ஆளவந்தார் ஆழ்வார்களை அடியொற்றியிருக்கும் ப்ரகாரமும். மூன்றாவது நாலாவது நாட்களில் எம்பெருமானார் தமது திவ்யக்ரந்தங்கள் அனைத்திலும் நம்மாழ்வாரை அடியொற்றியிருக்கும்படியும், ஐந்தாவது நாளில் ஆழ்வானும். பட்டரும் திவ்யப்ரபந்தப் பெருங்கடலில் குடைந்தாடியிருக்கும் பெற்றியும் விரிவாக ஸ்வாமியால் அநுபவிக்கப் பெற்றன. ஆறாவது நாள் மணவாள மாமுனிகளின் வைபவம் பாக்க உபந்யஸிக்கப் பெற்றது. ஆழ்வார்களுடையவும். ஆசார்பர்களுடையவும் திவ்யஸூக்திகள் ஸ்வாமிக்கு வாசோவிதேயமாயி ருக்கிறபடியால் உபந்யாஸங்கள் கடல் மடை திறந்தாற்போலே ச்ரோதாக்களை ஸ்ரீஸூக்த்யம்ருத ஸாரக் கடலிலே தினைக்கவைத்தன. ஒவ்வொரு நாளும் இரவு பத்து மணிக்கு மேலும் பரந்து சென்ற உபந்யாஸங்களை ஸ்வாமியின் திருமேனி பாங்கைக் கருத்தில் கொண்டு அன்பர்கள் பலகால் நினைவுறுத்தி நிறுத்தவேண்டி யிருந்தது. எம்பெருமானார் ஆழ்வார்களோடு ஸம்பந்தமில்லாதவர் என்று சிலர்

அவிசாரிதரமணீயமாகக் கூறுவது மூன்றாவது நாலாவது உபந்யாஸங்களில் அடியோடு தகர்க்கப்பட்டது. மாமுனிகளின் ஆளுவது நூற்றாண்டை யொட்டியமைக்கப் பெற்ற இவ்வுபந்யாஸத் தொடரின் கடைசி யுபந்யாஸம் ஸ்ரீசைலேசத் தனியனின் அபூர்வார்த்தங்களையும் மாமுனிகளின் வைபவத்தையும் விரிவாக விளக்குவதாய் உபந்யாஸங்களுக் கெல்லாம் சிகரமாய் அமைந்தது. அன்று, பூர்வாசார்ய க்ரந்த ப்ரகாசந கைங்கர்யத்திற்காக ஸ்வாமியிடம் ஸ்ரீரங்கம் திருச்சி மஹாஜனங்களின் கிஞ்சித்காரமாகப் பொற்கிழியொன்று அளிக்கப்பட்டது. எங்களாழ்வானுடைய ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தீயமென்னும் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண வ்யாக்யானத்தை உடனடியாக அச்சிடத் தொடங்குவதாக நிச்சயிக்கப்பட்டது. இதற்கு சென்னையிலிருக்கும் Dr. ஸம்பத் அவர்கள் ஓர் கணிசமானதொகை அளிக்க முன்வந்துள்ளார். இவ்வண்ணமாகவே நிதி வசதி டடைத்த ஆஸ்திகர்கள் அனைவரும் எவ்வளவு இயலுமோ அவ்வளவு தொகையை ஸ்வாமிக்கு அனுப்பி, வருகிற ஐப்பசித் திருமுலத்திற்குள் துர்லபமான ஆசார்யக்ரந்தங்கள் அனைத்தையும் அச்சேற்றுவதற்கு ஸ்வாமியை மேன்மேலும் உத்ஸாஹப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.”

அடியேன் P.B.A. செய்யும் விண்ணப்பம். மேலே ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஸுதர்சன பத்ராதிப ஸ்வாமியின் பெருமுயற்சியினால், தற்காலம் நாம் மேற்கொண்டிருக்கும் பூர்வாசார்ய க்ரந்த ப்ரகாசன கைங்கரியத்திற்கு எண்ணூறு ரூபாயும், கீர்த்திமுர்த்தியான சிங்கமையங்கார் ஸ்வாமியின் தென்னாசாரிய உபய வேதபாடசாலையில் ஒரு நாள் உபந்யாஸத்தின் மூலமாக 125 ரூபாயும் ப்ராப்தமாயிற்று. சென்னையில்வாரும் ஸ்ரீ உ.வே. Dr. ஸம்பத்ஸவாமி ஆயிரம் ரூபாய் அளிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி 500 ரூபாய் அட்வான்ஸாக அளித்தருளி மஹோத்ஸாஹத்தை ஊட்டியுள்ளார் P.B.A.

— திருவல்லிக்கேணியில் ஸ்ரீராமநவமி யுபந்யாஸ விசேஷங்கள் —

ஆண்டுதோறும் ஸ்ரீராமநவமி ஸந்தர்ப்பத்தில் பத்தெட்டு நாட்கள் ஸ்ரீராமாய னோபந்யாஸங்கள் நடத்த ஆப்தர்களின் கோரிக்கைக்கிணங்கப் ப்ராப்தமாவதுண்டு. 22—2—1964 என்று தேதி குறிப்பிட்டுக் கீழே தெரிவித்த அஸ்வாஸ்த்ய ஸம்பவம் முதலாக இதை அறவே நிறுத்திக்கொண்டாயிற்று. கோருகின்றவர்கள் தாங்களும் விரக்தியடைந்து விட்டார்கள். அப்படியிருந்தும், இவ்வாண்டு ஸ்ரீராம நவமி மஹோத்ஸவக் கொண்டாட்டம் திருவல்லிக்கேணியில் 6—4—70 தேதியி லிருந்து 16—4—70 தேதியளவும் ஸ்ரீராம ஸாமாஜ ஸபையாரால் இதுகாறும் எங்கும் கண்டுங் கேட்டுமிராத முறையில் பலவகை நிகழ்ச்சிகளோடு லோக விலக்ஷ ணமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அந்த நிகழ்ச்சிகளில் அடியேனுடைய ஸ்ரீராமாயனோபந்யாஸ நிகழ்ச்சியுமொன்றாயிருந்து நடந்து இனிது தலைக்கட்டிற்று. இடையிற் உடல் நலக்குறைவினால் இரண்டு நாள் தடை படவும் நேரிட்டது. அதுவும் மங்களாசாஸன பீஜமென்று கருதப்பட்டது. இந்நிகழ்ச்சிகள்பற்றிப் பல மஹான்கள் கட்டுரைகள் எழுதியனுப்பிப் பிரசுரிக்கக் கோரியுள்ளார்கள். ஆயினும் ஆப்தர்களிருவருடைய கட்டுரை மட்டுமே ஈண்டுப் பிரசுரிக்கப்படுகிறது. அதற்கு முன்னே பங்குனி விசாக நிகழ்ச்சியின் சார்பாகக் கிடைத்த இரண்டு அன்புரைகள் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. அவற்றை அடுத்தபடி காண்க. .... *

ஸம்பந்த ஜ்ஞான ஸம்ப்ரம ஸம்மோதம்

ஸ்ரீஸூக்தி ரத்னாகரம்—ஸ்ரீமதுபயவே. இளையவில்லி. சடகோபாசாரியர்.

(ஸௌம்ய மீன விசாகத்தன்று திருமாளிகையில் உபந்யஸித்தது)

மணவாள மாமுனிகள் “உண்டோ வைகாசி விசாகத்துக் கொப்பொருநாள்” என்று, பிரபன்ன ஜனகூடஸ்தராயத் திகழ்ந்த நம்மாழ்வார் திருவவதாரம் செய்தருளிய திருவைகாசித் திருநன்னாளைக் கொண்டாடினார் உபதேசரத்தினமாலையில். அதுதன்னிலேயே “ஆழ்வார்கள் தாங்கள் அவதரித்த நாள்களிலும் வாழ்வான நாள் நமக்கு மண்ணுலகீர்! ஏழ்பாருமுய்ய எதிராசருதித்தருளும் சித்திரையில் செய்ய திருவாதிரை” என்று எம்பெருமானார் திருவவதாரத் திருநன்னாளைப்பற்றி அருளிச்செய்திருப்பதால் நமக்கு வாழ்வளிப்பதில் ஆழ்வார்களிலும் மாறனடிபணிந் துய்ந்தவராகிய எதிராசர் திருவவதாரநாளுக்குள்ள சிறப்பை நிலைநாட்டியதாகிறது. இந்த வழியை அடியொற்றிப் பார்த்தால் யதீந்த்ராவதாரத்திலுங் காட்டில் யதீந்த்ர ப்ரவணராகிய மணவாள மாமுனிகளின் திருவவதாரநன்னாள் நமக்கு வாழ்வளித்த லில் சிறப்புடையது என்பது “மணவாளமாமுனி வந்திலனேல் ஆற்றில்கரைத்த புளியல்லவோ தமிழாரணமே” என்கிற பெரியோர் திருவாக்கினாலே நன்கறியப்படும்.

அதேபோல நம் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி இக்காலத்தில் யதீந்த்ர ப்ரவண ப்ரவணர் என்கிற வைபவத்துக்குரியவராய்த் திருவவதாரம் செய்தருளா திருந்தால் உபயவேதாந்தங்களும் கடலில் கரைத்த கற்கண்டாய்விடும் என்பதை நாடு நகரமும் நன்கறிந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஸ்வாமியினுடைய திருவவதாரத் திருநன்னாளை நாம் “உண்டோ இம்மீனவிசாகத்துக் கொப்பொருநாள், உண்டோ நம்மண்ணங்கர்க்கொப்பொருவர்” என்று கொண்டாடும் நெஞ்சுடையராய் கூடியாடி விழாச்செய்து கோத்துக் குழைத்துக் குணமாடித் திரிய வேண்டியது நமக்குப் பணியாகும்; ஸ்வரூபஸித்தியுடையதேயாம்.

திருப்பாவையில் “செல்வச்சிறுமீர்காள்” என்னுமிடத்தில் கண்ணன் திருவவ தரித்த ஸமகாலத்திலே பிறந்தும், ஆண்களாயும் வயதுசென்ற பெண்களாயும் அல்லாமல் ஒத்த பருவத்திற் பெண்களாகப்பெற்ற பாக்யவதிகாள் ! என்று கொண்டாடினாப்போலே ஸ்வாமியுடன் ஸமகாலத்திலே பிறக்கப்பெற்றும் கண்ணன் காலத்திலே கம்ஸசிசுபாலாதிகளைப்போலே “அவஜாநந்தி மாம் மூடா” என்று வெறுக்கத்தக்கவர்களாகப் பலர் இருந்தாப்போலே ஸ்வாமியுடன் எதிரம்பு கோத்து நீங்கும் விரதத்தை ஏறிட்டுக்கொண்ட கூட்டத்துடன் சேராதே “அன்பாவாய் ஆரமுதமாவாய் அடியேனுக்கின்பாவாய் எல்லாமும் நீயாவாய்” என்று உன் உலந்து உலகங்கட்கெல்லாம் ஒருயிராகிய ஸ்வாமிக்குப் பல்லாண்டு பாடுமவர்களாகப் பெற்றோமே ! என்கிற பேற்றை நினைந்திருந்தே சிரமம் தீர்ந்தேன். இப்படிப்பட்ட ஸ்வாமியுடன் ஏதாவது ஒரு ஸம்பந்தம் நமக்கமைய வேணுமென்று பலநாளழைத் தேற்கு பொருத்தமுடைய ஸ்வாமியே தான்புகுந்து *என்றன் கருத்தையுற வீற்றிருந் தான் கண்டுகொண்டே* என்று தானொட்டியந்து என்கிறபடி ஸளஹார்த்த ப்ரஸா தத்தை ஒருமடை செய்து “அஹம்வோ பாந்தவோ ஜாதா” என்று கண்ணன் இடையர்களுக்கருளியதுபோல நம்முடன் உறவு கொண்டாடி நெய்யிடை நல்லதோர் சோறும் நியதமும் அத்தாணிச் சேவகமும் கையடைக்காயும் கழுத்துக் குப் பூணொடு காதுக்குக் குண்டலமும் மெய்யிட நல்லதோர் சாந்தமும் தந்து என்னை வெள்ளுயிராக்கவல்ல ஸ்வாமியுடன் நமக்குள்ள உறவுமுறையை அறிந்து பேசுவது ரஸாவஹமானது. அதில் எம்பெருமானுக்கும் ஜீவாத்மாவுக்கும் உள்ள உறவு முறைகளில் முக்கியமாக நவவிதமான ஸம்பந்தங்கள் மூலமந்திரமாகிய திருவஷ்டாஷ்டரத்தின் வழியாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில்,

(பிதாச) தகப்பனும் மகனுமான உறவும் (ச) என்று தாயும் சேயுமான உறவும் “என்னைப்பெற்ற அத்தாயாய் தந்தையாய் அறியாதன அறிவித்த அத்தா நீசெய்தன அடியேனறியேனே” என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்த உபகார ஸ்மிருதிக்காகவே அமைந்த திருவாய்மொழியில் என்னைப்பெற்ற தாயார் தகப்பன் என்கிற உளவிலே நில்லாமல் “அறியாதன அறிவித்த அத்தா” என்று அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபன முகத்தாலே ஆசார்ய சிஷ்ய ஸம்பந்தத்தைத் தலைசிறந்த தஞ்சமாகிய தந்தை தாயாகக் கொள் ளப்பட்டிருப்பதைச் சேர எடுத்துக் காட்டியருளினபடியே இங்கும் நம் ஸ்வாமி யிடம் நம்போலியர்க்கு ப்ரியபரதையினால் தாயாகவும் ஹித பரதையினால் தமப்ப னராகவும் பத்ரிகை பிரசுரங்கள் உபந்யாஸங்கள் வழியாக ஜ்ஞான ப்ரதாநத்தாலே ஆசார்யத்வமும் ஒருங்கே அமைந்திருப்பதை நாமறிய வேண்டியது அவசியம்

அடுத்தது (ரக்ஷக) ரக்ஷயரக்ஷகபாவமானது தன்கப்பிலே கிடக்கும்போது ஸ்வாமி ரக்ஷகர் நாம் ரக்ஷயவர்க்கம். ரக்ஷகரான நம் ஸ்வாமி இடுமேயினிய சுவ'க்கத்தில்....என்கிற பாசாப்படி சரணாததர்களை விட்டுக்கொடாதே. காத்தளிக்க வல்லவர். ப்ரேம தசையில் தட்டு மாறி நாம் ரக்ஷகரானால் ஸ்வாமிக்குப் பல்லாண்டு பாட வல்லோமாய் ஸ்வரூப லாபத்தைப் பெற்று வாழ்ந்து மகிழ்வெய்துவோம்.

(சேஷி) சேஷத்வம் நம்மிடமும் ஸ்வாமியிடம் சேஷித்வமும் ப்ரகாசிப்பது (ராஜ்யஞ் சாஹஞ்சராமஸ்ய) என்ற பரதாழ்வானைப்போலே நாமும் ஸ்வாமிக்கு சேஷ

மாக நம்மை அனுஸந்தித்தால் (ததோப்யஷிஞ்சத்பரதம்மஹாத்மா) என்று புலனி முழுதாளீரோ என்று நம்மையே உபய விபூதி நாதனாக்கிவைக்க வல்லவராகிருர். இதுக்கு மூலம் (வித்யச்ச) என்கிற பரமாசார்ய வசனமும் அதுக்கு மூலமான * அது நமது விதி வகையே * என்கிற ஆழ்வார் திருவாக்குமே யாகும் ;

(பர்த்தா) ஸ்வாமி பர்த்தா நாம் பார்யை. இந்த உறவு அமைந்திருக்கு மழகு ஸ்வாரஸ்யம். ஸ்ரீவசந பூஷணத்தில் தினசர்யாப்ரகரணத்தில் "சிஷ்யனைக் கண்டால் அபிமத விஷயத்தைக் கண்டாற்போலேயும்" என்னுமதுக்குச் சேர * ஸத்புத் திஸ்ஸாதுஸேவீ என்கிறபடியான பரிபூர்ண சிஷ்ய லக்ஷணம் நம்மிடமில்லாதிருந்தாலும் தோல்கன்றுக்கிரங்கும் தாய்ப்பசுவைப்போலே. "இத்தனையடியரானார்க்கிரங்கும் நம் அரங்கனாய் பித்தனை" என்கிறபடியே புறமே புறமே யாடிய நம்மிடம் அபிமத விஷயத்தைப் போலே ஆதரம் பெருக வைத்தருள்வதைக் கண்டோமுக்கு இந்த உறவு ஸுஸ்பஷ்டம்.

(ஜ்ஞேய:) ஆரறிவுபடைத்தவர்களாயின் ஸ்வாமியுடைய வைபவத்தை அறிந்து "ஒண்டாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்கு முணர்வு" என்கிற படியே ஸ்வாமியை அறியாதார் அறியாதாரேயாய் அறிவிலிகளே யாவர். ஸ்வாமியுடைய குணங்களையே "உளங்கனிந்திருக்கும் உன்னையே பிதற்றும்" என்கிறபடியேய விஷயமாக்கிக் கொள்ளவேணுமே யாம்.

(ஸ்வாமி) ஸ்வம் நாம் (ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணிஸ்திதம்) என்பதுபோலே செயற்கரிய செய்பவராகிற பெருமையால் ப்ருஹத்த்வம் ஸ்வாமியிடமிருப்பதால் ஸ்வாமித்வம் இங்கும் விளங்கக் குறையில்லை. ஆகவே தான் ஸ்வாமி என்றே உலகில் ப்ரஸித்தமாய் விட்டது என்பது ஒன்றே யமையும்.

(ஆதார:) எப்பெருமானார் தர்சன ஸ்தர்களுக்கு ஸ்வாமி யல்லது ஆதார பூதர்களில்லை என்பதை பன்னியுரைக்குங்கால் பாரதமாம். பலர் அதை யுணராதவன்றும் ஸ்வாமி விட்டுக்கொடாதே ஸத்தையை நோக்கித் தருமவராய் இருந்தது. (செறுவாரும் நட்பாகுவர்) என்பதை கட்சூடாக்கி வைக்குமழகு ஸர்வாதார பூதனான ஈசுவரனிடமும் உண்டோ இல்லையோ இங்கே உஜ்ஜ்வலம்

(ஆத்மா) உயிர். உயிருக்கு உள்ளதாவது தன் உடலில் ஆசை. ஸ்வாமிக்கு உடல் தம் திருமேனி யல்ல. நம் போன்றவர்களைப் பேணுவதிலேயேயாசை. அதாவது "ஆசார்யன் உஜ்ஜீவனத்திலே ஊன்றிப்போரும்" என்கிறபடி நமக்காகத் திருமேனியை நோக்காதே அல்லும் பகலும் உழைத்து வளர்ப்பதால் சரீரிபடும் பாட்டை ஸ்வாமியிடம் ஸுஸ்பஷ்டமாகக் காணலாம்.

(போக்தா) ஸ்வாமி நம்மைத் தம்மைப் போலேயாக்கிப் பயிற்றிப் பணிசெய்யக்கொண்டு இந்தத் திருநகைத்திர மஹோத்ஸவ வ்யாஜத்தாலே செஞ்சொற்களைப் பாடுவித்து இன்பம்பயக்க விருந்து வானவர் போக முண்பதேயாகும். .... *

ஸௌம்யமீன விசாகோபந்யாஸஸாரம் முற்றிற்று.

ஐகதாசார்ய சிம்மாசனாதிபதி மகாவித்வான்

ஸ்ரீமத் உ. வே. அண்ணங்கராசார்ய சுவாமிகள் அவர்களின்

எண்பதாம் ஆண்டு துவக்கவிழாப் பாராட்டுரைப் பாக்கள்

ந. ரா. முருகவேள், M.A., M.O.L., ஆசிரியர் : திருக்கோயில், சென்னை-34

- (வெண்பா) 1 பேரறிஞர் என்போர்க்கும் பேரறிஞர்! கல்விநலன்
நேராரும் இன்றி நிரம்பிநின்றோர்!—சீராரும்
'நாமங்கை தானும் நலம்புகழ வல்லனோ?'
சேமங்கொள் அண்ணங்கர் சீர்!
- 2 அண்ணங்க ராசார்ய! ஐய!நும் கல்விநலன்
எண்ணுந் தொறும்மிகவே இன்பமுற்று.—முன்னம்
பெரும்பூதூர்த் தோன்றும் பெருமுனிவன் என்றே
இறும்பூதிங் கெய்திநிற்பேன் யான்!
- 3 அண்ணங்க ராசார்ய! போற்கற்றார் யாருமில்!
எண்ணுங்கால் மற்றவன்றன் இன்னருளை—மண்ணின்மிகை
என்போலப் பெற்றார் எவருமில்! ஏகலவ்யன்
அன்றோ அவன்திருத்தாட்கி யான்.
- 4 கலைபயின்ற நற்றெளிவு, கட்டுரைக்கும் வன்மை,
நிலைதிறம்பா வாதநெறி நீர்மை—புலவிருந்தாம்
செவ்வியநற் பன்னலம்சேர் செம்மலண்ணங் கர்சிறப்பை
எவ்வகை,யான் பாராட்டு வேன்?
- 5 வடமொழியில் தென்மொழியில் வன்தெலுங்கும் இந்தி
திடமொழிகள் தம்மில்ஒரு சேர—மிட் லுடனே
நல்லிதழ்கள் தாம்நடத்தும் அண்ணங்க ராசார்ய
வல்லறிஞன் போல்வார்யார் மற்று?
- 6 தேசம் திறலும் திருவும் புலமையும்
மாசிலா வைணவநன் மாண்புகளும்—பேசில், உயர்
அண்ணங்க ராசார்ய! ஆற்ற மிகஅமைந்தார்!
விண்ணும்தான் போற்ற வியந்து.
- 7 “அரிய தெளிதாகும் ஆற்றலால் மாற்றிப்
பெருக முயல்வாரைப் பெற்றால்”—சரியிதென
முன்னம்பூ தத்தார் மொழிந்தவுண்மை யான்தெளிந்தேன்
அண்ணங்க ராசார்ய ரால்!
- 8 தானே தனக்குவமன்! தன்புலமை யேபுலமை!
தேனே அவன்றன் திருநூல்கள்!—வானே
வியந்துதொழும் அண்ணங்க ராசார்ய! மேன்மை
நயந்துமிகப் போற்றியுய்வோம் நாம்!
- 9 அன்புமிது சான்றோய்! அறிவாற்றல் மிக்குயர்ந்தோய்!
இன்பமிக எண்பதாண் டெய்திநின்றோய்!—துன்றும்நின்
நற்புலமை மாண்பெல்லாம் நான்புகழ வல்லேனோ?
பொற்புமிக வாழ்க!நலம் பூத்து.
- 10 கீர்த்திமிது கே எஸ். கிருஷ்ணன்போற் பேரறிஞர்
ஆர்த்திமிகப் போற்றி அகமகிழ்ந்தார்!—தீர்த்தகராம்
நம்அண்ணங் கர்சீர் நயந்தென்றால், என்சொல்வேம்
செம்மல் அவர்தம் சிறப்பு.

11 மாற்றலர்தம் கோள்கள் மறுத்தொழித்துத் தம்கருத்தை ஆற்றல்மிக நாட்டும் அருந்திறலில்—ஏற்றமிக்கார் காஞ்சிவாழ் அண்ணங்கரார்யர்! அவர் பெருமை யாஞ்சொல்லப் போமோ இனிது?

12 அன்றுபலர் சான்றோர்கள் ஆற்றல்மிக வைணவத்தை நன்றுமிகப் போற்றி நனிவளர்த்தார்!—இன்றதனைத் தாம்ஒருவர் போற்றிமிகத் தாங்கி வளர்க்கின்றார்! ஆம்! அவர்தொண் டென்புகழ்கேன் யான்?

(விருத்தம்)

1 மாஇருங் கலைகள் கற்றோர்! மகாவித்வான் மறைகள் தேர்ந்தோன்! காயிரும் பொழில்கள் சூழ்ந்த கச்சியம் பதியில் வாழ்வோர்; தாவரும் சீர்நம்பிள்ளை சந்நிதி அமைத்த சான்றோர் ஆயிரம் பிறைகள் கண்ட அண்ணங்கரார்யர் வாழ்க!

வாக்கு வன்மை மனவாள் மா முனிபோல் வாய்த்துடையோர்!

ஆக்குமுரையாலப் பரிய ஆச்சானைப் போன்றொளிர்வோர்!

தேக்கு சமய வளர்ப்புழைப்பில் ஸ்ரீராமாநுசுபோல்வார்!

யார்க்கும் அண்ணங் கராசார்யர் அருமை பெருமை அளப்பரிதால்!

3 மாத இதழ்கள் பலபதிப்பார்! மாண்பார் பலநூல் வெளியிடுவார்! வேதப் பள்ளி, கோஷ்டிகள்தாம் விளங்க நிறுவி நடத்துகிற்பார்! ஒதி உய்நூல் பலதொகுப்பார்! உயர்ந்த அறங்கள் பலபுரிவார்; நீதி வழுவா அண்ணங்கர் நிகரில் பெருமைக் கெல்லையுண்டோ?

4 நூற்றுக் கணக்கில் சிறந்தநல்ல நூல்கள் பலதாம் வெளியிட்டோர்! மாற்றுப் பொய்ம்மைக் கொள்கைகளை மறுக்கும் திறனில் நிகரில்லார்! வேற்றுப் புலத்தார் தாமும்மிக வியக்கும் சிறந்த வித்தகத்தார்! ஆற்றல் மிக்கார் அண்ணங்கர்! அவர்தாம் வாழ்க பல்லாண்டே!

5 புலவ ராகப் பலர்இருப்பர்! புரவலராகச் சிலர்இருப்பர்! புலவர் தாமே புரவலராய்ப் புவியில் இருத்தல் மிகஅருமை! அலகில் சீர்த்தி அண்ணங்கர் ஆசார் யர்தாம், புலவர்களுள் தலைவர்! மற்றும் புரவலராம் சான்றோர் வாழி நெடிதூழி!

6 இன்சொற் செல்வ! வைணவநல் இயல்பனைத்தும் எய்திநிற்போய்! நன்சொற் புலவ! நாவலவ! நல்ல பலநூல் ஆசிரிய! தென்சொற் கடந்து வடசொற்கடற் கெல்லை தேர்ந்த சிறப்புடையோய்! என்சொற் கொண்டு நுமைப்புகழ்கேன்? இனிது வாழ்க பல்லாண்டே!

7 நாற்ப தின்மேல் ஆண்டுகளாய்ச் சென்னை நகரில் திருப்பாவை போற்றி, உரையும் சொற்பொழிவும் புதிய புதிய பொருள்நலங்கள் தோற்றி, விளக்கம் செய்துவரும் இராமா நுசுநன்முனிவர் போல் ஏற்று நுமையும் திருப்பாவை ஜீயர் என்றே யாம்பொழுவேம்!

வேறு

சீலம் மிகுப்தி வாதி பயங்கரப் பேர்சிறந்தீர்!

சாலநன் றென்பதாம் ஆண்டுத் துவக்கம் தகஅடைந்தீர்!

ஞாலம் வியக்கும் நலஞ்சார் பணிகள் நனிபுரிந்தீர்!

மேலும்பல் லாண்டுகள் வாழ்க!நீர் இன்பம் மிகநிறைந்தே!

சென்னையில் ஸ்ரீராமநவமி மஹோத்ஸவம்

(ஸ்ரீஉவே. R. V. சேஷாத்ரி, B.A. B.L., வழக்கறிஞர், Egmore)

இவ்வருஷம் சென்னையில் பல பாகங்களில் ஸ்ரீராமாயண ப்ரவசனங்கள், சங்கீதக் கச்சேரிகள், ராம பஜனைகள், பூஜைகள், அர்ச்சனைகள் இவற்றின்மூலம் ஸ்ரீராமநவமி மஹோத்ஸவம் வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. ஆயினும் நகரத்தின் நடமாடும் விளங்குவதும், பார்த்தஸாரதிப் பெருமான் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி யிருப்பதுமான திருவல்லிக்கேணியில் நல்லதம்பி முதலித் தெருவில் சுப்ரமணிய அய்யர் கல்யாண மஹாலில் ஸ்ரீராம பக்தஜன சபையின் ஆதரவின்கீழ் நடந்த ஸ்ரீராமநவமி மஹோத்ஸவம் விசேஷமாகக் குறிப்பிடத் தக்கது. பதினொரு தினங்களாக மேற்படி சபையார் நாள் முழுவதும் இராம சேவையிலீடுபட்டு ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்களையும் அதில் ஈடுபடச்செய்தது மிகவும் பாராட்டற்பாலது. அந்த நாட்களில் காலைமுதல் மாலைவரை கோடி அர்ச்சனை, பிறகு இரவு 6-30 மணிமுதல் 8-30 வரை ஸ்ரீராமாயண ப்ரவசனம், அதன்பிறகு அருமையான சங்கீதக்கச்சேரிகள் ஆக இவற்றிற்கு ஏற்பாடு செய்து நடத்தினர் சபையார். ஸ்ரீவைஷ்ணவ உலகுக்குத் திலகம் போன்றவரும், வைதிக ஸார்வபௌமரும், பஹுபாஷா பண்டிதரும், உபந்யாஸம் செய்து பாமர ஜனங்களையும் பண்டிதராக்குவதற்கென்றே அவதரித்திருப்பவருமான ஸ்ரீகாஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி ஏப்ரல் 6ஆம் தேதிமுதல் 16ஆம் தேதி வரை தினந்தோறும் மாலை 6-30 மணிமுதல் 8-30 மணிவரை ஸ்ரீராமாயண ப்ரவசனம் செய்தது நகர நிகழ்ச்சிகளைத் துக்கும் சிகரம்போல் விளங்கிற்று.

ஸ்வாமியின் இராமாயண உபந்யாசத்தை ஏப்ரல் 6ஆம் தேதி மாலை துவக்கி வைத்துப் பேசிய சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி கனம் அழகிரிசாமி அவர்கள் ஸ்வாமியின் பலமுகமான பாண்டித்யத்தையும், சொல்வன்மையையும் விசேஷமாக அவருடைய ஆழ்ந்த வேதஞானத்தையும் தமக்கே உரித்தான அழகிய முறையில் நன்கு எடுத்துக்கூறிவிட்டு, வால்மீகி கம்ப ராமாயணங்களில் அளவுகடந்த புலமை பெற்ற ஸ்வாமியிடமிருந்து அருமையான உபந்நியாசங்களைக் கேட்க யாவரும் ஆவலுடன் இருப்பதாகக் கூறி கம்பராமாயணத்திலிருந்து சில பாக்களையுங் கூறி தமக்குள்ள ராமபக்தியையும், ராமாயண ப்ரவசனம் கேட்பதில் உள்ள ஆவலையும் விளக்கினார்கள். அநேகமாக தினமும் உபந்நியாசத்தைக் கேட்டு ரசித்தார்கள்.

ஏப்ரல் 6ஆம் தேதி மாலை உபந்நியாசத்தைத் தொடங்கிய ஸ்வாமி பத்து தினங்களாக ஒரே அமிருததாரையைப் பொழிந்தார் என்றால் மிகையாகாது. “வேத: ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத் ராமாயணாத்மனா” என்ற த்யான ச்லோகத்தை விளக்கி, ‘ராமாயணம் முழுவதுமே வேதம்; வேதமே ராமாயண வடிவில் வால்மீகி யால் உருவாக்கப்பட்டது’ என்ற உண்மையை வேதத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்து அருமையான வாக்கியங்களை அள்ளி எடுத்துச் சுரந்து அவை எப்படி ராமாயண ச்லோகங்களாக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைக்காட்ட ச்லோகங்களையும் கணக்கின்றிப் பொழிந்து கேட்போர் திகைக்கும்வண்ணம் எடுத்துக் கூறினார். இவ்வண்ணம் எடுத்துக்கூறும் ஆற்றல் பொருந்தியவர் வேறு யாரேனும் தற்சமயம் இவ்வுலகில் இருப்பரோ என்றே அனைவரும் வியப்படைந்தனர்.

“வைதேஹீ ஸஹிதம் ஸுரத்ருமதலே ஹேமே மஹாமண்டபே
மத்யேபுஷ்பகமாஸனே மணிமயே வீராஸனே ஸுஸ்திதம்
அக்ரே வாசயதி ப்ரபஞ்ஜன ஸுதே தத்வம் முனிப்ய: பரம்
வ்யாக்க்யாந்தம் பரதாதிபி: பரிவ்ருதம் ராமம் பஜே ச்யாமலம்”

என்று ப்ரஸித்தமான ச்லோகத்தை ஸ்வாமி அடிப்படையாகக் கொண்டு, இதில் கூறியபடி ஸ்ரீராமாயண தத்வத்தை ராமன் முனிவர்களுக் கெடுத்துரைத்த முறையில் யாவர்க்கும் தெளிவாக உபன்யஸித்தது ஓர் அபூர்வமான விருந்து.

ராமாயணத்தில் கதாபாகந்தான் மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்க்கும்போது ஏற்படும் அர்த்தம் எனினும், தத்வார்த்தம் என்பது உள்ளுறை பொருள் என்றும் அதைத் தான் எம்பெருமானார் தம் மாதுலராகிய பெரிய திருமகை நம்பியிடம் ஒரு வருஷ காலம் திருப்பதியில் சென்றிருந்து கேட்டார் என்றும், அது ஆசார்ய பரம்பரையின் மூலம் வந்து ஆழ்வான், பட்டர், நம்பிள்ளை, வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை, பெரிய வாச்சான் பிள்ளை, பிள்ளை லோகாசாரியர் முதலிய ஆசார்யர்களால் கையாளப்பட்டு அவ்வாசிரியர்களின் கிரந்தங்களிலும், தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளதென்றும், அவ்வர்த்த விசேஷங்களைத்தான் சிறுபான்மை கோவிந்தராஜர் தமது வியாக்யானத்தில் எழுதி வைத்தாரென்றும், அதனால்தான் ஸகல மதஸ்தர்களும் கோவிந்த ராஜ்ய வியாக்யானத்தைப் பெரிதும் போற்றி ஆதரிக்கின்றனர் என்றும் ஸ்வாமி விரிவாக நிரூபித்தது அற்புதமாயிருந்தது.

ஆழ்வானின் அதிமானுஷஸ்தவம், பட்டரின் ஸ்ரீரங்க ராஜஸ்தவ ஸ்ரீகுண ரத்ன கோசங்கள், தனிச்சிலோகி, ஈடு, ஸ்ரீவசனபூஷணம் முதலிய க்ரந்தங்களிலிருந்து ஏராளமான ஸ்ரீஸூக்திகளை ஸ்வாமி வாரிவழங்க, சபையோர் பரவசமடைந்தனர். ராமாயணத்தில் முக்கியமாக அனுபவிக்க வேண்டியது ராமனின் அஸாதாரண மான குணங்கள் என்று விளக்கி, அக்கல்யாண குணங்களைப் பலபடியாக அத்யாச் சார்யமான முறையில் அனுபவித்தும், அனுபவிப்பித்தும் கல்லும் கரையும்வண்ணம் ஸ்வாமி உபந்யஸித்தார். இன்னும் சீதாபிராட்டியின் பெருமை, திருவடியின் மஹிமை, பரதனின் மாண்பு முதலியவற்றையும் ஸந்தர்ப்ப விசேஷங்களில் நன்குரைத்தருளினார். ராமன் சாமான்ய தர்மங்களையும் இனையபெருமான் சேஷத்வத்தையும், பரதாழ்வான் பாரதந்த்ரியத்தையும், சத்ருக்ஞாழ்வான் பாகவத சேஷத்வத்தையும், திருவடி ஆசார்யத்வத்தையும் தம்தம் அனுட்டானங்களினால் காட்டி லோகோபகாரம் செய்தார்கள் என்று ஸ்வாமி விளக்கினார்.

நவீன ரீதியில் ஸ்வாமி பல ஆராய்ச்சிகள் செய்து பிரமாணங்களின் வாயிலாக மயிர்க் கூச்சலெடுக்கும்படியான சில தத்துவங்களை எடுத்துக்கூறினார். பெருமான் அவதாரம் செய்தது கேவலம் ராவணனைக் கொல்வதற்கல்லவென்றும், அதை ஸங்கல்ப மாத்திரத்தால் செய்து விடுவார் என்றும், அனால் அவதரித்தது பக்தஜன ஸஹவாஸத்திற்கும் தனது திருக்குணங்களை விளக்குதற்கும் என்றும் பல மேற்கோள்களை விளக்கிக் கூறினார்.

மாரீசன் ஸர்வாத்மனா நல்லவன். பரமபக்தன் என்று ஸ்வாமி நிரூபித்தது யாவரையும் திகைக்க வைத்தது, “ராமோ விக்ரஹவான் தர்ம:” என்றும், “அப்ரமேயம் ஹி தத் தேஜ: யஸ்ய ஸா ஜனகாத்மஜா” என்றும் ஒரு மஹரிஷி கூட கூறவில்லை. மாரீசன் கூறினான். என்னே அவன் பெருமை! என்று ஸ்வாமி மாரீசனைப் போற்றினார். தனக்கு எப்படியும் மரணம் திண்ணமென்று கொண்ட அவன் பெருமான் கையில் மடிவது மேல் என்று கருதி மாயமானாகப் போனான் என்றும், இராவணன் மடிந்து ஒழிய வேணும் என்பதற்காகவே “ஹாலக்ஷ்மணா, ஹா ஸீதே” என்று இறக்குந் தருவாயில் கதறினான் என்றும் ஸ்வாமி கூறியபின் மாரீசனை இகழ்ந்தவர்கள் அவனைப் புகழ ஆரம்பித்து விட்டனர். மங்களா சாஸனம், சரணாகதி முதலிய தத்துவங்களை விசதமாகச் சொல்லி அவற்றை விவரிக்கத்தான் ராமாயணம் அவதரித்ததோ என்று நினைக்கும்படி ஏராளமான இராமாயண சிலோகங்களை வேத வாக்குக்களுடன் எடுத்துக்கூறி ஸ்வாமி இவ்விஷயங்களைப் பரக்க உபந்யஸித்தருளினது எங்குங் கேட்டறியாததாயிருந்தது.

“யாமோஷதிமீவாயுஷ்மன் அந்வேஷஸி மஹாவனே,
ஸாதேவீ மம ச ப்ராணா: ராவணேனோபயம் ஹ்ருதம்” இதில் ஆயுஷ்மந்!
என்று ஜடாயு ராமனுக்கு மங்களா சாஸனம் செய்தபடியால் பெரிய உடையார் என்ற சிறப்புப் பெயரை ஆசார்யர்கள் அவருக்கிட்டனர் என்பது ஸ்வாமியின் நிர்வாஹம். இராமாயணத்தின்கண் காணப்படும் பல மங்களாசாஸனங்களிலும் மிகச் சிறந்தது ஜடாயுவின் மங்களாசாஸனம் என்பது நம் பூர்வாசார்யர்களின்

தன்சரிதைச் சுருக்கம்—சென்னையில் ஸ்ரீராமநவமி மஹோத்ஸவம்

கொள்கை என்பது ஸ்வாமியின் மூலம் தெரியவந்தது. பன்னியுரைக்குங்கால் பாரதமாம் என்னும்படி ஸ்வாமி அருளிச்செய்த எல்லா விஷயங்களையும் இச்சிறு கட்டுரையின் மூலம் வெளியிடுவது இயலாது, ஏதோ ஸ்தாலீ புலாகந்யாயத்தாலே இரண்டொன்று கூறினோம். இப்படி யநேகம். ஆங்காங்கு கம்பராமாயணத்தி லிருந்தும், அருளிச் செயலிலிருந்தும் பாசுரங்களை மழையாகப்பொழிந்த ஸ்வாமியின் ப்ரவசனத்தை எப்படி எடுத்துச் சொல்வதென்றே தெரியவில்லை.

இடையில் ஸ்வாமிக்குக் கடுமையான ஜூரம் வந்து இரண்டுநாள் உபந்யாஸம் நின்று விட்டது. திருமேனி பூர்ணமான குணமடைய வெகுநாள் செல்லுமென்று யாவரும் எண்ணும்படி யிருக்கச்செய்தேயும் ஸ்வாமி கணிசியாமலே அடுத்தநாள் அருமையான உபந்யாஸம் நடத்தினார். 16-4-70 பட்டாபிஷேகத்தன்று 6 மணி முதல் 9 30 மணிவரை உபந்யஸித்தும் ஸ்வாமிக்கு த்ருப்தியில்லாமல் ஸபை யோரின் நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் பலபல அர்த்தங்களைக் கோடி காட்டிவிட்டு பட்டாபி ஷேகம் செய்து முடித்தார். அன்று, நீதிபதி ராமப்ரஸாதராவ், நீதிபதி அழகிரிஸாமி ஆகியோர் ஸ்வாமியின் உபந்யாஸ வைகரியைப் பெரிதும் ரசித்துப் பாராட்டுரை கள் வழங்கினர். மற்றும் சில பெரியார்களும்.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திற்கே ஏகதேசத்தில் உரிய சிறந்த தத்து வார்த்தங்களை ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஆசாரியர்களின் அரும்பெரும் ஸ்ரீ ஸூக்திகளைக் கொண்டு, வாரி வழங்கிய நம் ஸ்வாமியின் ப்ரவசனங்களை மற்ற ஸம்பிரதாயஸ்தர் கள் விரும்பிக் கேட்பர்களோவென்று நிர்வாஹிகள் சிறிது சந்தேகித்தனர். ஆனால் மற்ற ஸம்பிரதாயஸ்தர்கள் தான் ஏராளமாக வந்து ப்ரவசனத்தைக் கேட்டு ஆனந்தித்த தோடல்லாமல் “இப்படிப்பட்ட பிரவசனத்தை நாங்கள் இது வரையில் கேட்டதில்லை, இனி என்று கேட்போம்” என்று மிகமிகப் பாராட்டி மகிழ்ந்தனர். சென்னைவாஸிகளுக்கு இதுவொரு அபூர்வபாக்கியமென்கிற பேச்சே எங்கும் நிகழ்ந்தது. காஞ்சீபுரம் ஜீயர் ஸ்வாமிகளான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ. வாதி கேஸரி யதீந்திரப்ரவண ராமாநுஜஜீயர் ஸ்வாமிகள் இவ்வுபந்யாஸ ச்ரவணத்திற் கென்றே காஞ்சீபுரத்திலிருந்து எழுந்தருளி 10 நாளும் ஸபையை அலங்கரித் திருந்தது “எம்பெருமான் தன் சரிதை செவியால் கண்ணால் பருகுவோம்” என்ற ஸ்ரீகுலசேகராமூரருளிச் செயலின்படி கண்ணாலும் பருகப் பொருத்தமாயிருந்தது.

ஓம்.

ஓம்.

ஓம்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீராமநவமி யுபந்யாஸச் சிறப்பு.

(ஸ்ரீமான். பண்டித. பரவஸ்து. புரிசை வரதாசாரியர்.)

ஸ்ரீமதுபயவேதாந்த ப்ரவர்த்தகாசார்யராய் நம்மிடையே நிலவிக் கலந்து பரிமாறி வரும் அவதாரபுருஷரான ஸ்ரீஉவே. மஹாபண்டித. பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசார்யஸ்வாமி அருளிவரும் ப்ரவசனங்களில் ஈடுபட்டுவரும் பல்லாயி ரக்கணக்கான தாஸவர்க்கங்களில் அடியேனும் ஒருவன். இதுவரை நம்ஸ்வாமி ஸ்ரீராமாயண ப்ரவசனங்கள் விஸ்தாரமாகவும் சங்கிரகமாகவும் ஆங்காங்கு அருளிச் செய்துள்ளவற்றைக் கேட்டுப் பரவசமெய்தினவன் அடியேன். ஆனாலும் சமீபத் தில் திருவல்லிக்கேணி ஸுப்ரமணிய அய்யர் திருக்கலியாண மண்டபத்தில் ஸ்வாமி அருளிச் செய்த ஸ்ரீராமாயண ப்ரவசனம் அப்ரமேயமானது. அத்விதீயமானது. ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாத மாமணிவண்ணான ஸ்ரீராமபிரான் தன்னைப்போலவே தன் காதையையும் ஈடுவமை இல்லாதபடி செய்து போந்தருளித் தன்னையே உகப் பித்துக்கொண்டான் போலும். ஸ்ரீஸ்வாமி திருவாக்கால் பத்தே நாட்களில் ஸ்ரீராமா யணம் பூர்த்தியடைந்ததெனினும் அடியேன்போல்வார்க்குப் பத்து வருடங்களுக் குச் சிந்தித்துத் தித்தித்துத் தேறி ருசித்து ரசிக்கத்தக்க விஷயங்கள் பலபலவும் ஸ்வாமி திருவாக்கில் என்னைக்கொள் என்னைக்கொள்ளென்று கங்கா ப்ரவாகம்போல் பெருக்கெடுத்தோடிய பெருமையை கேஷத்திர மாகாதீயம் என்றும் ஸ்ரீபார்த்தசார தியின் திருவருட்பெருக்கெனவும் கொள்ளவேணுமென்றார் பலர்.

உபந்யாஸ ஸபாமண்டபமானது மிக அற்புதமான ரசனை பெற்றிருந்தது. சுற்றியிருந்த ஸந்நிவேசங்களும் மணிமண்டபத்தின் நிர்மாணமும் எம்பெருமான்

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஸ்ரீசக்ரவர்த்தி திருமகனுடைய ஸாந்தித்யமும் கூடியிருந்த அடியார்கள் குழாமும் ஸ்ரீஸ்வாமி கம்பீரமான தோற்றத்துடன் வீற்றிருந்த பாங்கும் விஷயம் விளக்கும் ஆற்றலும் கேவலம் பரமநாத்திகருடைய சித்தத்தையும் கலக்கிப் புத்துணர்ச்சி யூட்டுவதாக அமைந்திருந்தது.

இதுகாறும் பலமுறை பல ப்ரவசன கர்த்தாக்களிடத்தில் கேட்டுப்பழகிய “வைதேஹிஸஹிதம்”, “வேதவேத்யே பரே பும்ஸி” எனும் இரண்டு ராமாயண சுலோகங்களும் ஸ்வாமி திருவாக்கினின்றும் புறப்பட்டுப் புதுமெருகுடன் புதுப்புது அர்த்த விசேஷங்களைக் கொண்டதாய் விளங்கியது. “தத்வம் முனிப்ய: பரம் வ்யாக்யாந்தம்” என்ன நின்ற சக்ரவர்த்தி திருமகன் தன்னை யே சொல்லின் செல்வன் என மகிழ்வடையச் செய்த திருவடி எதிர் நின்று விண்ணப்பிக்க ஸ்ரீராமசந்திரன் தானே முனிவர் குழாங்களுக்கு ஸ்ரீராமாயண தத்வார்த்தங்களை அருளிச்செய்தான் என்று ஸ்ரீஸ்வாமி விளக்கிக் கூறியபோது அந்த இடமே மணிமண்டபமாகவும் ஸ்ரீஸ்வாமியே சக்ரவர்த்தி திருமகனாகநின்று தத்வார்த்தங்களை எடுத்துப் பொழிபவராகவும் அங்குக் குழமியிருந்த அத்தனைபேரும் மௌனசீலர்களும் மனனசீலர்களுமான முனிவர்கணங்களோவெனப் பிரமிக்கும்படி அமைந்திருந்தனவென்றால் இதில் ஒரு மிகையுமில்லையென அறுதியிட்டுக் கூறலாம்.

ஸ்ரீராமகதையானது பண்டிதரென்றும் பாமரரென்றும் வாசியின்றி யாவரும் அறிந்ததேயாகையால் இம்முறை தத்துவார்த்தங்களையும், வேதப்ராதுர்ப்பாவமானது ஸ்ரீராமாயணம் என்பதையும் விவரிப்பதே தமதுகுறிக்கோள் என்ற சங்கல்பத்துடன் வேத ப்ரமாணங்களை வாரியிறைத்தபோது, ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம்வாரியிறைத்து வரம்பறுத்த ஸ்ரீராமாநுசனே என்னத் தோன்றினர் ஸ்வாமி. அப்படி வேதப்ரமாணங்களை ஓதும்போதெல்லாம் இன்ன காண்டம், இன்ன ப்ரசநம், இத்தனையாவது அனுவாகம் என்று குறிப்பிட்டு அதற்குச் சான்றாக அச்சபையில் கோடியார்ச்சனையில் அந்வயித்துவந்த கனபாடிகளையும் தம்முடன் ஓதும்படி நியமித்து அவர்கள் ஸ்வாமியுடன் சேர்ந்து உத்காணம் பண்ணும்போது இரட்டை நாயனம் ஸுஸ்வரத்துடன் வயவித்தியாசமின்றி மேளத்துடன் ஒலிக்குமாபோலே இசைந்து கர்ணம்ருதமாய் மேலும் மேலும் அனுபவிக்க விருப்பம்படியாய் இருந்தது. நம்ஸ்வாமி ஸாதித்தருளும் அர்த்தங்களை யாரும் கேட்க அதிகாரிகளேயொழிய, தாங்கள் எடுத்துரைக்க வல்லாரொருவருமில்ர். ஆனாலும் சில பொருள்களை மட்டும் அடைவு கெடவும் விண்ணப்பிக்க விரும்புகிறேன். முதல்நாளன்று அவதாரிகையே அவதாரமாயது. ஸ்ரீராமசந்திராதிகள் நால்வரும் நான்குவிதமான தருமங்களையும் பின்புள்ளாரறியும்படி நடத்திக்காட்டினபடியைப் பலபடி விளக்கிக் காட்டினார். “அநக்: சத்ருக்னோ நித்ய சத்ருக்ன:” என விளங்கிய சத்ருக்களுழ்வார் படியையும், ஆழ்வார்களில் மதுரகவியாழ்வார் படியையும் ஆசார்யர்களில் திருவரங்கத்தமுதனார் படியையும் ஒத்திட்டு மூன்றுவிதமான சேஷத்வ காஷ்டைகளை ஸ்வசலபூஷணாதி திவ்யக்ரந்தங்களினின்றும் ஆழ்வார் ஆசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளிலிருந்தும் மேற்கோள்கள் காட்டி, கேட்பவர் யாவர்க்கும் பரமபதானந்தத்தை நம்ஸ்வாமி இங்கேயே ஊட்டினார் எனில் அதிசயோக்தியாகாது. சத்தியமே. மற்றைய ப்ரவசன கர்த்தாக்களுக்குப் புலனாகாத—கோசரமாகாத—ஆசார்ய சிரேஷ்டரான திருமலை நம்பிகளிடம் கேட்ட அர்த்தபாவங்கள் நெஞ்சில் உறையப்பெற்று எம்பெருமானார் திருவுள்ளத்துக்குப் பாங்காகத் தேங்கிய அர்த்தமிது என்று விளக்குங்கால் ஸ்ரீஸ்வாமியினுடைய ஆசார்யபக்தியை வியக்காமலிருக்கவும் ஆகுமோ? அப்படி அற்புதமான அர்த்த விசேஷங்களைச் சாதித்தருளும் காலத்திலும், இது அடியேனுடைய புத்தி நுட்பத்தினால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதல்ல. யாவும் நம் பூர்வாசார்யர்களான ஆளவந்தார் முதல் மணவாளமாமுனிகள் வரை அருளியுள்ளவைகளே என்று கல்வெட்டாகப் பேசி, பெருமையைத் தனதாகக் கொள்ளாமல் ஆசார்யபக்தி தோன்ற ப்ராமாணிகமாகப் பேசும் பெருமை நம் ஸ்வாமி யொருவர்க்கேயன்றி மற்றையோர்க்கு ஆகாது. விச்வாமித்ர முனிவரைப் பின்சென்ற தாசரதிகள் வேள்விகாக்கச் சென்றதான கதை வியாஜமாத்ரமென்றும், முனிவர் * அஹம் வேத்மி மஹாத்மாநமென்று பரத்வஜை வெளியிடவும், தாசாதிகள் * இமௌ ஸ்ம முநிசார்தூல கிங்கரௌ ஸமுபஸ்

திதெள* என்று தமது ஸௌலப்யத்தை வெளியிடவுமே அமைந்ததென்றும் பேசினது பரமரஸம். இன்சுவையே வடிவெடுத்திருந்தது.

ஸீதா விவாஹ கட்டத்தில் பெரும்பாலும் கேட்கும் பிரசங்கங்கள் வேடிக் கைப் பேச்சுகளாலும் துணுக்கைச் சிரிப்புக் கதைகளாலும் சிரிக்கச் செய்வதாயிருக் கும். ஆனால் அன்று ஸ்வாமியின் உபந்யாஸம் பக்தர்களைக் கண்ணீர் பெருக்கவும் பெருமூச்செறியவும் செய்தவிதம் இப்பொழு தெம்மனோரால் இயம்புதற்கெளிதோ? விவாஹகாலத்தில் ஜனகசக்ரவர்த்தி பிராட்டியை இராமபிரான் கையில் ஒப்புவித்த படியை * இயம் ஸீதா மம ஸுதா * என்னும் சுலோக மூலமாய் விளக்கியபோது, “கோமகன்முன் சனகன் குளிர் நன்னீர், பூமகளும் பொருளும்மென நீயென், மாமகள் தன்னொடு மன்னுதியென்னாத், தாமரையன்ன தடக்கையினீந்தான்” என்ற கம்பர் பெருமான் பாசுரத்தை யிணக்கி அபூர்வார்த்தங்களை அள்ளியள்ளி யிறைத்தது வெகு ஆச்சரியம்! வெகு வெகு அற்புதம்!! ரஸிகர்கள் உகப்பது! வித்வான்கள் வியப்பது! பண்டிதர்கள் பலகால் சிந்திப்பது. ஜனகன் பிராட்டி யைத் தந்திலன், தண்ணீரையே தந்தானென்று ஸாதித்து, அதற்குத் திருநெடுந் தாண்டகத்தில் *வில்லிறுத்து மெல்லியல்தோள் தோய்ந்தாய்* என்ற பாசுரத்தின் வியாக்கியானத்தில் “பிராட்டி நீராணாள்” என்றுள்ள ஸ்ரீஸூக்தியின் அருமை பெருமைகளைப் பேசியும், அவ்விடத்துப் பொருள்நயத்தை யறியாதே அந்த வியாக் கியானமச்சிட்டவர்கள் “பிராட்டி நீராடினாள்” என்றும் இனியளானொன்றும்ச்சிட் டிருப்பதுபற்றி ஸ்வாமி யமுததும் ச்ரோதாக்க ளமுததும் திருவல்லிக்கேணிக் குளத் தைப் பெரும்பாலும் நிறைத்திருக்கும். “உருகுமால் நெஞ்சம், பெருகுமால் வேட்கை” என்று ஒவ்வொருவர் வாயிலும் வரப்பண்ணின அவ்வுபந்யாஸங்களின் பெருமையை உள்ளவாறு பேசப் பல திருக்குறட்பாக்கள் வேண்டியிருக்கின்றன. அவற்றை யெல்லாமெழுதினால் அச்சில் இடம்பெருதென்று விடுக்கின்றேன்.

யுவராஜ பட்டாபிஷேக ப்ரயத்ன கட்டம் ஸாதிக்கும்போது பொதுமக்கள் “பஹுவோ ந்ருப கல்யாணகுணா: புத்ரஸ்ய ஸந்திதே” என்றுதொடங்கி வருணித்த ராமகுணங்களை வேதங்களைக் கொண்டும் உபநிஷத்துக்களைக்கொண்டும் விவரித்த அழகம், இடையிடையே அங்கிருந்த கனபாடிகளையும் கூட்டிக்கொண்டு ஒவ் வொரு சுலோகத்திற்கும் பொருத்தமான வேதவாக்கியங்களை யிசைத்ததும், ஆழ் வார் பாசுரங்களையும் ஆசார்ய திவ்யஸூக்திகளையும் வாரிவழங்கியதும் அடியேன் போல்வாருடைய வாக்குக்கு எட்டாதவை அப்பொழுது அத்திரளில் அமர்ந்து அநு பவித்ததே என்போன்றவர்களின் பிறவிப் பேராகும். அப்போது பக்தர்களிடையே ஏற்பட்ட ஹாஹாகாரம் அடங்கச் சிறிதுபோதாயிற்று. ஸ்ரீராமகாதையின் ஒவ்வொரு கட்டமும் “வேத: ப்ராசேதஸாதாஸீ, ஸாஷாத் ராமாயணாத்மநா” என்பதை மூதலிப்பதென்று ஸ்வாமி நிரூபித்த வகைகள் வேறெங்குங் கேட்க முடியாதவை, ஸ்வாமியிடத்திலும் மறுமுறை கேட்க முடியாதவையென்றே சொல்லலாம்.

இடையில் ஸ்வாமிக்கு இரண்டுநாள் திருமேனி பாங்கில்லாமல் அடியோங் களின் தீவினைப்பயனாக இடைப்பட்டது ப்ரவசனமழை. தடைபட்ட வெள்ளம் உடைபட்டு வருவதுபோன்று ப்ரவஹிக்கத் தொடங்கியது மறுநாளே. விபீஷண சரணாகதிகட்டத்திலும் அபயப்ரதானகட்டத்திலும் ஸ்வாமியுரைத்த தர்மஸம்ஸ்தாப னப் பெருமைப்பேச்சு அங்கு அமர்ந்திருந்த இரண்டு நீதிபதிகளும் சட்ட வல்லுநர் களும் ஸ்வாமியின் முற்கால தற்கால பிற்கால அனுபவத்திறனைப்பற்றி வியக்கப் பண்ணிற்று.

பட்டாபிஷேக தினத்தன்று காலக்கணக்கையே மறந்திருந்தனர் பக்தர்கள். மாலை 6 மணிக்கு ஆரம்பித்த ப்ரவசனம் 9-15க்கும் முடிவுபெருமற் சென்றது. முன்னணியிலிருந்த பக்தரொருவர் கடியாரத்தை யெடுத்துக்காட்ட, பக்தர்களின் பொறுமையை மேலும் சோதிக்கலாகாதென்று திருவுள்ளம் பற்றியே பட்டாபிஷேகத் தைச் செய்து தலைக்கட்டினார். பக்தர்கள் ஸ்வாமி திருமேனிக்குப் பல்லாண்டு பாடினர். உயர்நீதிபதிகளிருவரும் உயர்ந்த பேச்சுக்கள் பேசினர். ... *

பொங்கும் மங்களம் எங்கும் தங்குக.

முக்கிய அறிவிப்பு

என்பால் பேரன்பு பூண்டவர்களும் என்னுடைய மதிப்புக்கு இலக்கானவர்களான பல பெரியார்களும் நண்பர்களும் நாற்றிசையிலும் பல நூற்றுக்கணக்காகவுள்ளார்கள். மற்றைத் திசைகளிலுள்ளாரை விட்டுத் தென்திசையிலுள்ளாரை மட்டுமாவது இச்சிறுநூலில் நான் ப்ரஸ்தாவிக்க வேண்டியது அவசியம். எதற்காக? ஆத்ம த்ருப்திக்காக மட்டுமே. இதில் கீழே பல பெரியார்களைப் பற்றிப் பேசியிருந்தாலும் இன்னும் பேசவேண்டியவர்கள் பலருளர். அவர்களை மேல் அனுபந்தத்தில் ஒருவாறு ப்ரஸ்தாவித்து ஆசைதீர்ப் பெறுவேன். இப்போது முக்கியமாக இருவரைப்பற்றிப் பேசித் தலைக்கட்டுகிறேன்.

அன்புள்ள தம்பியைக் காண்மின் !

எனக்கு ஸ்ரேஹாதரிகளுண்டேயொழிய ஸ்ரேஹாதரர் ஜனித்ததில்லை. ஆனாலும் சக்ரவர்த்தி திருமகனார் விபீஷணனுழ்வாணை நோக்கிக் "குகனெடு மைவரானோம் முன்பு, பின் குன்றுசூழ்வான் மகனெடு மறுவரானோம், எம்மிடை யன்பின் வந்த அகனமர்காதலைய! நின்னெடு மெழுவரானோம், புகலருங்கானந்தந்து புதல்வராற் பொலிந்தானுந்தை" என்று கூறியதாகக் கம்பர் பாடிய கணக்கிலே நானும் சென்னைமாநகர் புகுந்த பின்பு சில சகோதரர்களைப் பெற்றதுண்டு;

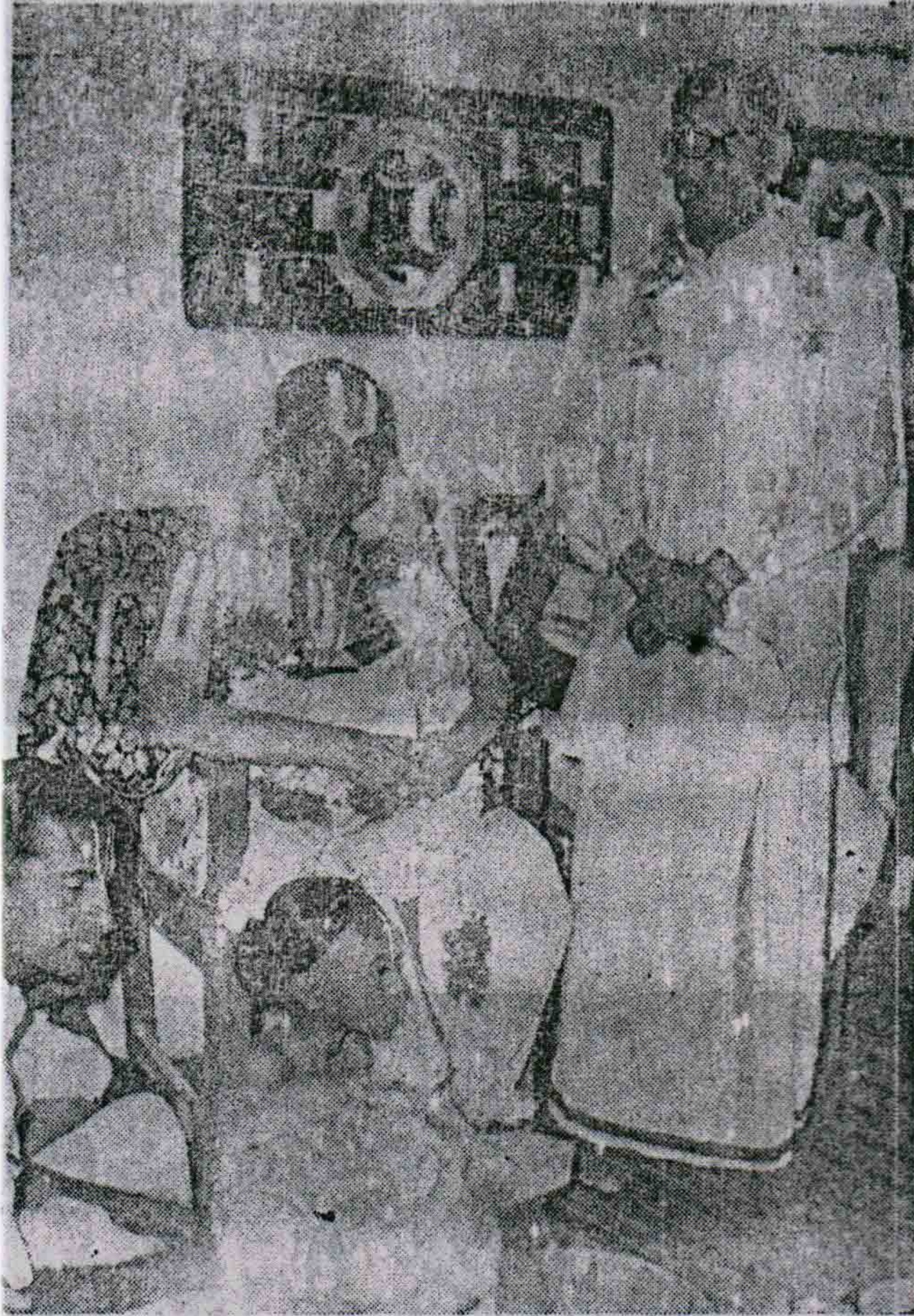

அவர்களில் தலைவர் இங்கு என்னுடன் நிற்பவர். இவர்க்கு D. கிருஷ்ணமூர்த்தி யென்று பெயர். Free India என்னும் ஆங்கிலப் பத்திரிகைக்கு ஆசிரியர் இவர். இவருடைய நட்பினால் நான் அடைந்த—அடைகின்ற நன்மைகள் பலபலவே. சீரணிந்த தோழமை கொண்டவிதம் எம்பெருமான் திருவுள்ளத்திற்கே தெரியவரும்.

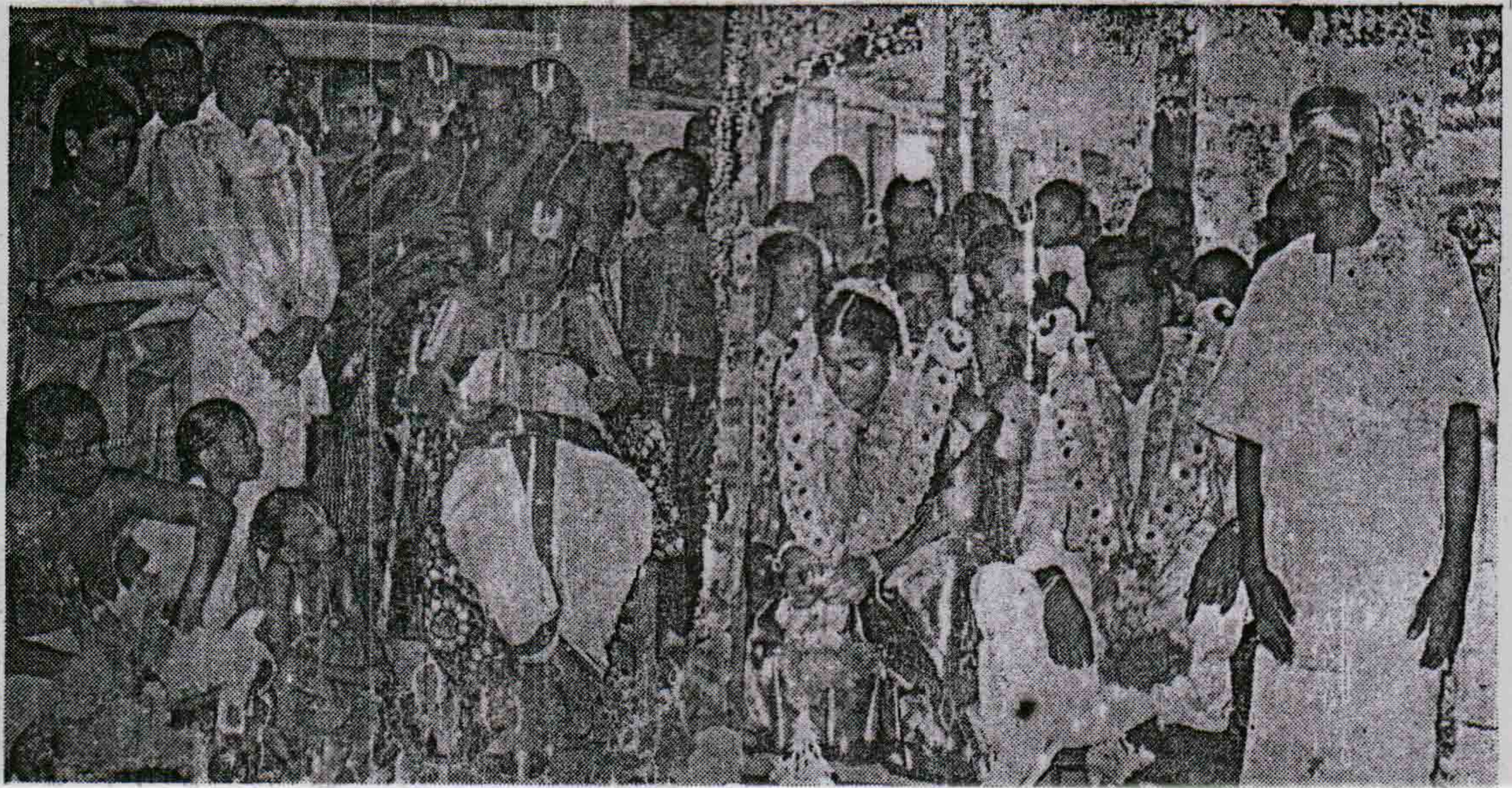
மற்றொரு தம்பி உயர்திரு. V. N. தேவநாதன்

கீழே ஒரு தம்பியைப்பற்றித் தெரிவித்தேன். மற்றொரு தம்பி இதோ என்னருகே நிற்பவர். என்னுடைய க்ரந்தமாலை யாபீஸ் காரியங்களும் ஸத்க்ரந்த

ப்ரகாசன ஸபையின் காரியங்களும் எனக்குச் சிறிதும் விசாரமில்லாதபடி பரிபூர்ணமான பொறுப்புடன் கவனித்து வருபவர் இவரொருவரே. பலவாண்டுகளாக இவர் இராமனுக்கு இலக்குமணன்போல் உள்ளமூறிய உவப்புடனும் அன்புடனும் எனக்குப் புரிந்துவரும் பணிவிடைகள் பலவாயிரம் ரூபா சம்பளம் கொடுத்தாலும் வேறொருவரால் செய்யஇயலாது. இவரைப்பற்றி ஸ்ரீராமாநுஜனில் பலகால் எழுதியிருக்கின்றேன் எவ்வளவுவெழுதியும் எனக்குத் திருப்தியில்லை. இவர் என் குடும்பத்தில் ஒருவரென்றே நினைக்கத் தகுதியுடையவர் சென்ற பங்குனித் திங்களில் 5௨ இவருடைய இளைப மகளுக்குத் திருநாகையருகில் திருமணம் நடந்தேறியது. அப்போதைய படங்களையும் அன்பர்கள் கட்டாட்சித்து உகப்பது. அப்படங்கள் அடுத்த பக்கங்களில்.

தன் சரிதைச் சுருக்கத்தின் அநுபந்தம்.

— ஸ்ரீமான் D. ராமஸ்வாமி ஐயங்காரை விளித்து எழுதியவை —

அடியேனுடைய ஸம்ஸ்கிருத நூல்கள் பெரும்பாலும் வடஇந்தியாவில் பரவுகின்றன; தெலுங்கு நூல்கள் ஆந்திர மாகாணத்தில் பரவுகின்றன. தமிழ் நூல்கள் தென்னாட்டில் மட்டுமன்றிக்கே எந்நாட்டிலும் பரவி வருகின்றன. நம் நாட்டினர் எங்கும் பரந்திருப்பதனால். இத் தமிழ் நூல்களில் அத்யந்தம் லோகோபகாரகங்களான வியாக்க்யானாதி க்ரந்தங்கள் பலவற்றினிடையில் பரபுகுப்தி சேஷபநூல்கள் ஸமய விசேஷங்களில் தோன்றி இவையே மேம்பட்டுக் காணப்படுகின்றன. உண்மையில் அடியேனுடைய மறுப்பு நூல்களுக்குக் காரணபூதர்கள் பலர் எனினும், அவர்களுள் ஸ்ரீ D. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார், B. A., B. L., முதல் ஸ்தானம் வஹிப்பதாக அடியேனுடைய அபிப்பிராயம். ஏற்கெனவே ஸ்ரீ ராமாநுஜன் 236ல் அவரையே முன்னிலையாக்கி யெழுதியிருந்தவற்றின் ஸாரமாக இஃது எழுதுகிறேன் (28-9-1944) தாரணஸ்ரூ புரட்டாசித் திருவோணத்திலிருந்து தேவரீருடைய ஆசார்யாபசாரங்கள் அநுவர்த்தித்து வருகின்றன. உலகம்வாழ தேசிக ஸார்வபௌமருடைய திவ்யசரித்திரத்தை யெழுதி வெளியிடவேண்டியது அவசிய மென்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார். தேவரீர் ஸ்ரீ தேசிக வைபவம் என்று பெயரிட்டு, உலகம் போற்ற நின்ற மஹாசார்யர்களைத் துஷிப்பதுதான் தேசிகவைபவப்ரபஞ்சன மென்று கருதிச் சில விடங்களில் அவ்வுத்தமாசாரியர்களின் திருநாமத்தை ஸ்பஷ்டமாகக் கூறியும், சில விடங்களில் மறை முகமாகவெழுதியும் அபசாரப்பட்டிருப்பது அஸஹ்யாபசாரங்களில் பரிகணிக்கத் தக்கதாகவுள்ளது.

— அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனாரை நித்தித்தது —

2. அதில் பக்கம் 6ல்—“ஸ்வாமி தேசிகனுடைய வாழ்க்கையின் நிகழ்ச்சிகள் சரித்திர ஆராய்ச்சி முறைமையில் தக்க ஆதாரங்களுடன் நமக்குக் கிடைத்தில.” என்று பிராமாணிகமாக எழுதிவிட்டு, நிராதாரமாகச் சில மஹாசார்யர்களை வலுவில் பிடித்திழுத்து “விரலுக்குத் தகாத வீக்கம்” என்னும்படியான முறையில் நிந்தித்திருக்கிறீர், அதில் பக்கம் 10ல் “அஸூயுக்களால் வந்த இன்னல்கள்” என்று தலைவரியிட்டு, அநுவதிக்கு மவர்களுக்கும் பாபம்சூடுபூரிக்கும்படி யெழுதியிருக்கிறீர். அதாவது “ஸ்வாமியிடம் போருமை கொண்டவர்கள் ஒருவரான் அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் இவருடன் போட்டியிட்டதன் பலனாக ஸ்வாமியிடமிருந்து ஸ்ரீ பாதுகாஸஹஸ்ரம் என்ற க்ரந்தம் தோன்றியது” என்றெழுதியுள்ளீர் அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனாரென்னு மாசிரியர் யார்தெரியுமோ? வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையின் திருக்குமாரரும், பிள்ளைலோகாசாரியர் திருத்தம்பியாரும், ஆசார்யஹ்ருதயாதி க்ரந்த காரருமாவர். உமது ஆசார்ய குடும்பஸ்தரான

சாமா திருமலைதாதாசாரியர் வாதிக்கேஸரி ஜீயர் பிணங்கியதாக எழுதியுள்ளார். நீர் அவரைவிட்டு தேசிகன் காலத்திலில்லாதவரான அழகிய மணவாளநாயனாரைப் பிடித்துக்கொண்டீர். *ரங்காஸ்தானே ரஸிகமஹிதே ரஞ்ஜிதாசேஷசித்தே வித்வத்ஸேவா விமல மநஸா வேங்கடேசேந* என்று ஸ்வாமி தம்மாலேயே பொறித்து வைக்கப்பட்டது. தம் மனம் முன்பு மலீமஸபாயிருந்ததென்றும், ரங்காஸ்தானம் சேர்ந்து ரஸிகவித்வத்ஸேவாபாக்யம் பெற்ற சின்பே வைமல்யமடைந்ததென்றும் ஸந்தேஹ விபர்யயமற அருளிச்செய்திருக்க, அவ்வாசார்யர்களோடு சண்டையிட்டாரென்று ஒருவர் மாறி ஒருவராக எழுதிக்கொண்டே காலங்கழிப்பது உங்களுக்கு ஒரு போதுபோக்கா யிருக்கின்றதந்தோ! ஏதேனுமொரு மூலையில் ஒருவரிருவராவது வஞ்சிக்கப்பட்டடுமேயென்பது ஒன்றேயாயிற்று உங்களுடைய ஆசாமோதகம். இந்த நப்பாசையோ தப்பாசையோ நம்முடைய வாழ்நாளிலும், பிறகு ஒரு நூற்றாண்டுவரையிலும் உங்களுக்கு நிறைவேருதென்பது திண்ணமாக எண்ணத்தக்கது.

— தேசிக சரித்திரத்திற்கு மூலாதாரம் ஏதுமில்லை யென்பது —

3. நீர் எழுதுகிற விஷயங்களுக்குச் சிறந்த ஆதாரமிருப்பதாகவும் அதற்கு குருபரம்பரையென்று பெயராகவும் காட்டிவிட்டீர். குருபரம்பரா ப்ரபாவம் என்று சொல்லத் தெரியாத அவிவேகிகள் குருபரம்பரையென்று சொல்லுகிறீர் தியிலே நீரும் எழுதிவிட்டீர். இது வொரு பெரியவிஷயமன்று. குருபரம்பரா ப்ரபாவமென்றே உமக்கு விவக்ஷிதமென்று கொள்வோம். 'குருபரம்பரையில்' என்னுதே 'குருபரம்பரைகளில்' என்றமையால் நீர் செய்யும் ஆசார்ய நிந்தைகளுக்கு ஆதாரமான சுவடிகள் பல இருப்பதாகத் தெரிவித்தீராகிறீர். 'காணலாம், என்னுதே 'விளங்கக்காணலாம்' என்றபடியாலே அந்தச் சுவடிகளின் பெருமையும் தெரிவித்ததாகிறது குருபரம்பரை கிடையாதென்றும், அச்சிட்டிருப்பவை கல்பிதங்களென்றும் (திவம் கதர்களான) ஸ்ரீமத்தன்றி பட்டப்பாதாதாசாரியர் ஸ்வாமி, சாமா, திருமலைதாதாசாரியார், சேட்லூர் நரஸிம்ஹாசாரியார் என்னுமிவர்கள் கல்வெட்டுச்செய்து அச்சிட்டிருப்பதெல்லாம் அபத்தம் என்கிறீரா? இது தெரியவேணும். இது வொரு முக்கியமான விஷயம்.

— நீங்கள் தூஷிக்கும் பூர்வாசாரியர்களின் உண்மைப் பெருமை —

4. ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆசார்யகம் செய்துவந்தவர்களும் அவர்களின் சிஷ்யர்களும் ஸ்வாமி தேசிகனுக்குப் பல்வகையான இடையூறுகளையும் ஹிம்ஸைகளையும் புரியத் தலைப்பட்டதற்கு முன்று காரணங்களெழுதியிருக்கிறீர். 1. அவ்வாசார்யஸார்வபௌமார்கள் கற்காத ஸ்ரீ பாஷ்யாதிகளை இவர்கற்றுப் பன்முறை ப்ரவசனம் செய்துவிட்டாரென்றும், 2. அவ்வாசார்யவர்யர்கள் கற்ற பிரபந்தங்களிலும் இவர் தெளிந்த ஞானத்துடன் திகழ்ந்தாரென்றும். 3. அந்த ப்ரபந்தங்களிடத்தில் அவர்களைவிட அதிகமான ஆதரத்தை இவர் செலுத்திவந்தாரென்றும் அது இம்முன்று காரணங்களைக்காட்டி இவற்றால் [இப்பெருமைகளைப் பொருமல்] அவ்வாசார்யர்கள் இவரைப் பரிபவப்படுத்தவும் ஹிம்ஸிக்கவும் தலைப்பட்டார்களென்

நெழுதியிருக்கிறீர். ஸதாசார்ய ஸேவையும் ஸதுபதேச ச்ரவணபாக்யமு மில் லாமையாலன்றோ நீர் இங்ஙனே அபசாரப்பட்டிருக்கிறீர். நான் ஆர்ஜவத்தோடு உம்மைத் தெளிவிக்கிறேன். “ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்த சில ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள்” என்று ஸாமான்யமாக எழுதியிருந்தீராகில் தொலையட்டுமென்று விட்டுத் தொலைக்கலாம். அங்கு ஆசார்ய பீடத்தை அலங்கரித்திருந்த மஹாசார்ய ஸார்வ பெளமர்களின் மீது உம்முடைய அஸூயாப்ரவாஹம் ஏறிப்பாய்ந்திருக்கிறது. அவ்வாசார்யர்கள் என்றைக்கோ? திருநாட்டுக் கெழுந்தருளிவிட்டாலும் உலகம் நிறைந்த புகழ்வாய்ந்த அவர்களது திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகள் மறையவில்லையே. ஸ்வாமி தேசிகனும் சிரஸாவணித்து தம்முடைய க்ரந்த நிர்மாணங்களுக்கும் வழி காட்டியாகக்கொண்ட அந்த திவ்ய க்ரந்தங்களை ஸேவிக்கு முலகமெல்லாம் “நாந்ருக்வேத விநீதஸ்ய நாயஜுர் வேததாரிண:, நாஸாம வேதவிதுஷச் சக்ய மேவம் ப்ரபாஷிதும்; நூநம் வ்யாகரணம் க்ருத்ஸநம் அநேந பஹுதா ச்ருதம்.” என்று சக்ரவர்த்தி திருமகனார் திருவடிதிறத்தில் சொன்னதெல்லாம் இவ்வாசிரி யர்களுக்கே யொக்குமென்று கண்ணுங் கண்ணீருமாயிருந்து கொண்டாடா நின் துற ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆசார்ய பதவியை யலங்கரித்த ஒவ்வோராசாரியரும் “இதி ஹாஸ புராணங்ககளை யதிகரித்து, பரபஷ ப்ரதிஷேபத்துக்குடலாக நியாய மீமாம்ஸைகளையும் அதிரித்துப் போது போக்கு அருளிச்செயலிலேயா யிருந்த வர்கள்” என்று பெரியவாச்சான் பிள்ளை யருளிச்செய்யும்படியான அதிசயத்தைப் பெற்றிருந்தவர்களென்பதை நீர் இப்பிறப்பிலறிந்திலீராகிலும் மறுபிறவிகளி லறியப் பெறுவீர். அத்தகைய மஹாசார்யர்களின் திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளைக் காதால் கேட்கவும் கண்ணால் காணவும் பாக்கியம் பெருததற்கு ஆயுச்சேஷமெல்லாம் அநுதபிக்க வேண்டுமத்தனை.

— போட்டிச்சண்டை யென்பதன் அஸமஞ்ஜஸத்தன்மை —

5. “குழாங்களாயடியீர்! உடன் கூடி நின்றோடுமினே” என்ற விடத்திற்கு வியாக்கியான மிட்டருளின ஆசார்ய ஸார்வபெளமர்கள் “அவன் பக்கலிலே நிகழிப்த(ஊ)பரராயிருக்கிற நீங்கள் நால்வரிருவர் இங்கிருக்கும் நாலு நானும் தயாஜ்யமான அர்த்த காமங்களைப் பற்றிச் சீறுபாறென்றிராதே நம் பெரிய குழாத் திலே போய்ப்புகுமளவும் ஒருமிட்டு யநுபவிக்கப் பாருங்கோள்” என்றருளிச் செய்யா நின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட உதாரஹ்ருதயர்களை, நீர் அஸூயுக்களென்று நெஞ்சால் நினைப்பதும் மஹாபசாரமாயிருக்க, எழுதிவைப்பதும் செய்தீரே; மறு மறு பதிப்புகளும் செய்து போருகிறீரே. யதிராஜ ஸப்தத்தில் இந்த ச்லோகம் தெரியுமே உமக்கு—“ஸ்வஹஸ்தேநோத்க்ஷிப்தைஸ் ஸ கலு நிஜ காத்ரேஷு பஹுலம் கலத்பீர் ஜம்பாலைர் ககனதலமாவிம்பதி ஜட:” என்பது; இந்த நிதர்சனம் உமக்கே பொருந்துமையா! நீரெழுதின ப்ரக்ருத தேசிக வைபவத்தில் (பக்கம் 11 ல்) “அத்தைத க்ரந்தங்களுக்குப் போட்டியாக யாதவாப்யுதயம் ஸங்கல்பஸூர் யோதயம் முதலிய க்ரந்தங்கள் அவதரித்தன” என்றெழுதியுள்ளீர். இது ஸ்வாமிக்கு எவ்வளவு அவ்ஹேளனமான வார்த்தை என்பதை அந்தோ அறிந்தி லீரே. ஆசார்யர்கள் ஸ்வாநுபவ பரீவாஹமாக க்ரந்தங்களை யருளிச் செய்பவர்களே யன்றி, போட்டியிடுவதென்பது எங்கேனு முண்டா? “சங்கரபாஷ்யத்திற்குப் போட்டியாக ஸ்ரீ பாஷ்யமிட்டருளினர்” என்றுற் போன்ற பங்கத்தினை ஓர் ஆசார்ய

ராவது எழுதியிருக்கக் கண்டீரோ? நீ ரொருவர் தவிர வேறொருவர் இப்படியெழுதக் கற்றவருளரோ? இதேயிடத்தில் தானே அதையும் எழுதியிருக்கிறீர்; எதையும்? “ஸ்வாமியிடம் பொருமை கொண்டவருள் ஒருவரான அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் இவருடன் போட்டியிட்டதன் பலனாக...” என்பதையும். போட்டியிடுவதும் போட்டிச் சண்டைக்கு வருவதும் கி. பி. 1800 க்குப் பிறகு உங்கள் திரளின் காரியமேயொழிய, பரமஸத்வநிதியான ஸ்வாமி தேசிகனே அவருடைய மதிப்பிற்குரிய ஆசாரியர்களோ போட்டியிடுவதென்பதை நெஞ்சாலும் நினையார். கனவிலும் கருதார். இந்தச்சொல்லே மிக அஸமஞ்ஜஸம்.

— பூர்வாசார்ய ஸ்ரீ ஸுக்தியமுதவெள்ளங்கள் அவதரித்த நேர்மை —

6. உலகில் போட்டியிடுவதென்பது ரஜஸ்தமோகுண வச்யர்களின் காரியமே யொழிய ஸாத்விகர்களின் காரியமன்று என்பதைக் கூடவா நீர் அறியீர்? நம்முடைய புனிதமான நூற்களில் போட்டியென்கிற அஸப்யச் சொல் காணவே முடியாதது. அஹம்பாவத்தோடு செய்யும் துர்வழக்கைப் போட்டி யென்பார்கள். இதை முந்துற முன்னம் தேசிகன் திருமுடிமேல் ஏற்றிவிட்டு அடுத்தபடியாக அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் திருமுடிமீதும் ஏற்றிவிட்டார். பாத்ரபத்யப் போட்டி, வாழிப் போட்டி ப்ரபந்தப் போட்டி யென்று பல போட்டிகள் பிற்காலத்து உங்களில் ஏற்பட்டதுபோல பிற்காலத்திலுமுண்டென்று காட்டமுற்பட்டீரந்தோ! யாதவாப்யதய மென்கிற மஹாகாவியம் ரஸகளமென்பது மட்டுமன்றிக்கே ஒவ்வொரு சுலோகமும் அனுபவம் வழிந்த சொல்லல்லவா? இதைப் போட்டி நூலென்று சொல்லத் துணிந்தபடியெங்ஙனே? “ஸ்ரீ வசன பூஷணாதி ரஹஸ்யங்களுக்குப் போட்டியாக ரஹஸ்யத்ரய ஸாராதிகள்; ஆழ்வார்களின் திவ்யப்ரபந்தங்களுக்குப் போட்டியாக தேசிகப்ரபந்தங்கள்; சரணாகதி கத்யாதிகளுக்குப் போட்டியாக ரகுவீரகத்யம்; பஞ்சஸ்தவாதிகளுக்குப் போட்டியாக ஸ்தோத்ரங்கள்; ஸித்தித்ரய வேதார்த்தஸங்க்ரஹாதிகளுக்குப் போட்டியாக ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநாதிகள் என்றெழுதிக் கொண்டு போவீர் போலும். ஸ்ரீ மந்நாத முனிகளின் திவ்ய ஸுக்தியவதாரத்தைப் பற்றி யருளிச்செய்யும் ஆளவந்தார் “அபரிமிதாச்சயத பக்திதத்வஜ்ஞாநாம்ருதாப்தி பரிவாஹசுபைர் வசோபி:” என்றருளிச் செய்கிறார். அங்கு ஸ்தோத்ரபாஷ்யத்தில் ஸ்வாமி தேசிகன் என்ன ஸாதிக்கிறாரென்று பார்க்க வேண்டா; மூல ஸ்ரீ ஸுக்தியினழகு போதுமே. நீர்பால் நெய்யமுதாய் நிரம்பின வேரி நெளிக்குமாபோலே ஜ்ஞானம்ருதாப்திநிமிகிற வாய்கரை மிடைந்து மொழி பட்டோடும் கவியமுதவெள்ளத்தைப் போட்டிக்கிட்ட கவடியாக எழுதுகிறீரந்தோ!

— சீரொன்று தூப்புல் தனியனின் தடுமாற்றம் —

7. வியப்பினும் வியப்பாக வொன்றெழுதியுள்ளீர்; “ஸ்வாமி சந்தமிகு தமிழ் மறையோனென்று தம்மைப் பேசிக்கொண்ட சீர்மைக்கே தனியாகவொரு தனியனை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டாவோ? தமிழில் *சீரொன்று தூப்புல்* என்னுந் தனியனைப் பிள்ளை லோகாசார்யர் ஸமர்ப்பித்தார் என்பதும் ப்ரஸித்தம்” என்பதாக. D. R. ஸ்வாமிந்! தத்வமுத்தாகலாப வியாக்கியானமான ஸர்வார்த்தஸித்தியில்

‘மரீசிகாம்பஸி ஸ்நாத: கபுஷ்பக்ருதசேகர:’, ஏஷ வந்த்யாஸுதோ யாதி சசச்ருங்க தநுர்த்தர:’ என்றோர் அற்புதமான சுலோகம் உதாஹரித்தருளுகிறார் தேசிகன். அதுதான் இங்கு நினைவுக்கு வருகின்றது. தேசிகப்பிரபந்தங்களென்று நீங்கள் வைத்துக் கொண்டிருப்பவற்றில் ஒன்றிலாவது தூப்புலென்னுஞ்சொல் ஏறியிருக்கிறதாவென்று பார்க்கலாகாதா? அத்திகிரிமாகாத்மியத்தை “மெய்விரத நன்னிலத்து மேன்மையேத்தி வேதாந்தவாசிரியன் விளங்கினானே” என்று ஸ்வாமிதாம் தலைக்கட்டியான பின்பு “சீராருந்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்” என்றொரு வெண்பாவைப் புனைந்திருக்கிறீர்கள். கீழ்ச் செய்யுளில் இல்லாத விஷயம் இதில் ஏதேனுமுண்டோ வென்று பார்த்துத் தெளிய முடியவில்லையா உமக்கும்? பிரபந்த சாரத்தைப் பற்றிப் பின்னையும் கிளற வேண்டுமோ? அப்பய தீக்ஷிதாக்காஹாத் தூப்பலை தென்திருவரங்கம் கோயில் கொண்ட பிள்ளைலோகாசார்யரும் தெரிந்து கொண்டு தனியுனிட்டருளினாரென்பது வெகு அழகியது. ஸ்ரீமான் அய்யாக்குஷ்ண தாதாசாரியார் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார் — “அண்ணாவப்பங்கார் பழநடை விளக்கத்தில் ரங்கநாதன் தூப்புல் பிள்ளையை முனிந்தோமென்று நிக்ரஹித்ததாக எழுதியிருக்கையாலே தூப்புலென்பது ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவாக்கிலேயே வந்ததாக ஒப்புக்கொண்டு தீரவேண்டும்” என்று. வாஸ்தவம்; இத்தகைய ப்ரபல ப்ரமாணத்தினால் வெற்றி பெற்றுவிடலாம். இதனால் ஸ்ரீரங்கநாதன் முனித்ததாகச் சொல்லப் படுவதொன்றே உண்மையெனத் தேறிநிற்கும். அப்பயதீக்ஷிதர் தேசிகனுக்கு ஸமகாலத்தவரென்றும், அப்போதே தும்பைவனமேற்பட்டு தூப்பலென்கிற கொச்சைநாமமும் வழங்கிவந்ததென்றும் சொல்லியு மெழுதியும் தீர்ந்தா லொழிய உய்யும்வகையில்லையென்று திடமாகக் கொள்ளீர். திருத்தண்கா என்கிற திருநாமம் ஆழ்வார் திருவாக்கில் வந்திருக்க அதைத் தவிர்க்க காரணமென்னே?

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

— எம்பெருமானாருடைய அருளிச் செயலவகாஹனம் —

8. “பாஷ்யகாரர் அநுஷ்டித்துக் காட்டிய ப்ரபத்தி மார்க்கத்தைத் தூஷித்தும் வந்தார்கள்” என்கிறீர். ‘அந்த ப்ரபத்திமார்க்கம் எது? அதை தூஷித்தவர்கள் யாவர்? தூஷித்த விதம் யாது? என்று கேட்டால் ஒன்றுக்காவது விடையிறுப்பீரோ? “லவணவணிஜ: கர்ப்பூரோதகம் கிமித்யபிமந்வதே.” என்ற யதிராஜஸப்ததி ஸூக்திதான் நினைவுக்கு வருகிறது. இத்த ஸந்தர்ப்பத்தில் தன்னளவறியாதே ஒன்றெழுதியுள்ளீர்; (அதாவது—) “மேலும் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களைத் தமது ஏகாந்த அநுபவத்திற்கு விஷயமாக்கி வந்தாரேயென்றி அவ்வருளிச் செயல்களைப் பற்றிச் சிறிதளவும் தம் க்ரந்தங்களில் ப்ரஸ்தாவிக்கவில்லை! அதனால் உபநிடதங்களும் திவ்யப்ரபந்தங்களும் தனித்தனியாக வெவ்வேறு கட்சியாரால் கொண்டாடப்பட்டுவந்தனவேயென்றி அவற்றின் ஒற்றுமை உலகில் நன்கு அறியப்படவேயில்லை.” என்பதாக. ஐயோ! எம்பெருமானார் திவ்ய ப்ரபந்தங்களைத் தமது ஏகாந்தாநுபவத்திற்கு வைத்துக் கொண்டிருந்தாரென்றால் என்ன அர்த்தமையா? ஸ்வாமி! திருமாலையாண்டான் பக்கலிலே திருவாய்மொழிப்பொருள் கேட்டதாக தேசிகன் ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்தியிலும் குருப்ரம் பராஸாரத்திலுமாக இருமுறை பொறித்து வைத்துள்ளார். ஒருவர்க்கும் தெரியா

மல் இருளிலே சென்று கதவடைத்துக்கொண்டு ஏகாந்தமாகக் கேட்டு வந்தா ரென்கிறீரா? திவ்ய தேசங்களில் நடைபெறும் இயல்கோஷ்டிகளில் அந்வயியாதே ஒதுங்கிவர்த்தித்தாரென்கிறீரா? 'பல்லாண்டு பல்லாண்டு' என்று தமிழைச் சொன்னால் வாய் வெந்துபோமென்று "தந்தஸம்வத்ஸாம் தந்தஸம்வத்ஸரம்" என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த உங்களினத்தவர்களைப்போல் உடையவரும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாரென்கிறீரா? "தமிழ் மறைகளாயிரமும் ஈன்ற முதல் தாய் சடகோபன், மொய்ம்பால் வளர்த்த இதத்தாய் இராமானுசன்" என்கிற திருவாய்மொழித்தனியனை வீம்புக்காகவாவது சொல்லி வருகிறீர்களே, தமிழ்மறை களாயிரத்தையும் இராமானுசன் மொய்ம்பால் வளர்த்த விதம் யாது? என்று கேட்டால் வாய் திறக்கவல்லீரோ? உடையவர் வாழிதிருநாமத்தில் "மறையதனில் பொருளனைத்தும் வாய் மொழிந்தான் வாழியே, மாறனுரை செய்த தமிழ் மறை வளர்த்தோன் வாழியே" என்று வைணவவுலகமெல்லாம் அநுஸந்தித்து வரு கிறது. இவ்விரண்டுவாக்கியங்களினால் உடையவருடைய உபய வேதாந்த நிர் வாஹகத்வம் அற்புதமாகப் பேசப்பட்டது. உடையவருடைய ஸகல ப்ரபாவங் களையும் கேட்டார்வாய்க் கேட்கையன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்தாக அநுபவித்த திருவ ரங்கத்தமுதனார் "நாட்டிய நீசச்சமயங்கள் மாண்டன, நாரணனைக் காட்டிய வேதம் களிப்புற்றது, தென்குருகைவள்ளல் வாட்டமிலா வண்டமிழ் மறைவாழ்ந்தது மண்ணுலகிலீட்டிய சீலத்திராமானுசன்றன் இயல்வுண்டே" என்றார் நூற்றந் தாதியில். எம்பெருமானார் எங்கிருப்பார்? என்ன; "திருவாய்மொழியின் மணந் தருமின்னிசை மன்னுமிடந்தொறும் புக்குநிற்கும் குணந்திகழ் கொண்டலிராமா னுசன்" என்றார் அவவமுதனார்தாமே.

இதையெல்லாம் நாம் த்ரமிடோபநிஷத் ப்ரபாவ ஸர்வஸ்வத்திலே நீருமுகக்கப் பாரதமும் ராமாயணமுமாகப் பண்ணியுரைத்தோம். இவ்வளவையுங் கண்டு வைத்து "பாஷ்யகாரர் அருளிச்செயல்களைக் கதவு மூலையில் அநுபவிக்க வைத்துக் கொண்டிருத்தார்" என்றெழுதுகிறீர். "முண்டத்வாத் மோஷகத்வாத் முடுமுடு மடவாதாரகத்வாத் தடத்வாத் தண்டத்வாத் பூபுஷத்வாத்". போன்ற சுலோகங்களை எம்பெருமானார் ஸாதிக்க வில்லையென்பது வாஸ்தவம். எம்பெரு மானார் மட்டுமா? ஆளவந்தார், பிள்ளான், ஆழ்வான், பட்டர், எங்களாழ்வான், அம்மாள், அப்புள்ளார்....யாருமே ஸாதிக்க வில்லையன்றோ. ஏன் ஸாதிக்கவில்லை? அவர்களுக்கு உபயவேதாந்த ஸங்கமனம் செய்ய சக்தியில்லாமையாலே யென் றால் ஆமாம் ஆமாம் என்று தலையாட்டுவீரா?

— பிராட்டி வைபவத்தில் அசைக்கவொண்ணாத தேசிக லித்தாந்தம் —

9. தேசிகாவதாரகாரண நிருபணத்தில்—“பலர்; பிராட்டியின் பெருமையை மறைந்து அவ்விஷயத்தில் பல தவருன லித்தாந்தங்களை ப்ரவசனம் செய்துவந்த னர்; அவற்றைத் திருத்திப் பிராட்டியின் உண்மைப் பெருமையை உலகில் ஸ்தா பிக்கவேண்டியதும் அவசியமாயிற்று..... இதற்காகவும் தேசிக னவதாரம் அவசிய மாயிற்று” என்றெழுதியுள்ளீர். உமக்கு இந்தமருள் 1944 வரை இருந்திருக்க லாம். அதன் பிறகு என்னுடைய பல நூல்களினால் இந்த மருள் அறவே அகன்

நிருக்குமென்று நம்புகிறேன்; நம்புகிறேனென்பது போதாது, சபதமிட்டுச் சொல்லுகிறேன். இந்த மருன் உமக்குமட்டுமென்று; உமது வகுப்பில் பெரும் பாலார்க்கு உள்ளதே; அனைவர்க்கும் இது மாய்ந்தொழிந்ததென்பது உமக்குத் தெரியாததன்று. ஸ்ரீமத் கோழியாலம் ஸ்வாமியின் காலத்தில் தொடங்கின இந்த சர்ச்சை அப்போதே தலை மடிந்திருந்தும் இடை இடை இடையில் பலப்பலர் கிளப்பிப் பங்கப்பட்டுத் தொழிந்தனர். முடிவாக ஸ்ரீ உ. வே. மதுராந்தகம் லித்வான் வீரராகவாசார்யர் ஸ்வாமிக்கு அடியேனளித்த ஸம்ப்ரதாய ஸாம்ராஜ்யமும் வைதிக மனோஹரா ஸஞ்சிகைகளும் தேவரீர்க்கும் கிடைத்திருக்கின்றன; அவற்றின் ஸாரம்—பிராட்டிக்குப் புருஷகாரத்வந்தையும் எம்பெருமானுக்கு மோக்ஷப்ரதத்வத்தையும் ஸ்தாபித்த ஆசார்யர்களில் முன்னணியில் நிற்பவர் ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் ஒருவரே யென்பதாம். இப்படி நாமெழுதுவதைக் காணும்போது கண் கலங்கும்; திருக்கண் சிவக்கும். வெகுவெக ஸம்ப்ரமங்கள் விளையும், என்ன பண்ணுவது? கீதையில் “தஸ்மாத் அபரிஹார்யேர்த்தே ந த்வம் சோசிதுமர் ஹஸி” என்கிற சுலோகம் அழுவார்களணைத் துடைக்கத் தோன்றியது. அதையே இங்கு நினைவூட்டுகிறேன். நான் கொண்டாடும் பரமப்ராமாணிகரான வெரு வடகலை வித்வான் இதையெல்லாம் பரிபூர்த்தியாகக் கடைக்ஷித்துவிட்டு எழுதினார்—“மிகவும் டேஞ்ஜரான நோயின் சிகிதையைக்கு அமெரிக்கா ஸர்ஜன் வந்துதான் என்ன செய்யமுடியும்? பீஸைப்பெற்று ஜோப்பியில் போட்டுக் கொண்டு பேசாதே திரும்புவதுதான் செய்யமுடியும்” என்றெழுதினார்.

— D. R. ஐயங்காருக்குச் சில முக்கியமான உத்போதனங்கள் —

10. குலப்பெருமை, அம்மாளின் அநுக்ரஹம், வித்யாப்யாஸம், திருவயிந்திரபுரம் எழுந்தருளுதல், இல்லறம், காலக்ஷேபம்ஸாதித்தல், வடதேசயாத்திரை—என்று மகுடங்களிட்டு நீர் எழுதியுள்ள ஸ்வாமிவைபவங்களை எவ்வளவு மேம்பட எழுதிக்கொண்டாலும் ஆக்ஷேபம் தோன்றுமோ? மூலாதாரமில்லாமல் எழுதும் விஷயங்களானாலும் இதராசார்ய தூஷணத்தில் புகாமல் ஸ்வாமியின் பெருமையை எவ்வளவு ஏற்றிப்பேசுவதாயிருந்தாலும் உம்மைக்காட்டிலும் மிக மிக அதிகமாகவே மகிழ்ச்சியடைவேன். நானெழுதாத பெருமையுண்டோ?

அற்புதச்செயல்கள் என்று மகுடமிட்டு “சிலருக்கு ஸ்வாமி விஷயத்தில் பொருமையும் ஏற்பட்டது; அவர்கள் இவரைப் பரிபவத்திற்குள்ளாக்க முயற்சிகள் செய்தார்கள்” என்றிங்ஙனே யெழுதிப் போருகிறீர்; இப்படியெழுதுவதை ஸங்கல்ப பூர்வகமாக விட்டுத் தொலைக்கும்படிக்கு மிக மிகப் பிரார்த்திக்கின்றேன். எழுதுவதை மட்டுமென்று, நெஞ்சால் நினைப்பதைக்கூட ஸ்வாஸநமாக விட்டுத் தொலைக்கவேண்டும். ஜநிதர்மாக்களுக்குக் க்ஷுத்திபாஸைகள் போல் ஈர்ஷ்யாஸூயைகளும் இயற்கையில் பிறப்பன. இவை அவர்ஜநீயங்கள். இத்தகைய துர்ஜனங்கள் ஸ்வாமிஸகாசத்தில் அணுகவும் மாட்டார்கள்; அணுகினாலும் ஸ்வாமி அன்னவர்களைக் கண்ணெடுத்துப் பாரார். க்ஷுத்ரர்களோடெல்லாம் பேரட்டியிட்டாரென்று மீண்டு மீண்டுமெழுதி ஏடுகளை நிரப்புவது இனி வேண்டாம்; இது அறவே மறக்கத்தக்கது; இது மஹாபாதகத்திலும் கொடிதுகாணும்.

“பிரதிவாதிகளை ஜயித்தல்” என மகுடமிட்டு எழுதுகையில் எவ்வளவு ஆசார்யாபசாரத்தை மூட்டை கட்டிக்கொண்டிருக்கிறீரந்தோ! “அக்காலத்தில் ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆசார்யகம் செய்து கொண்டிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திவ்யப்ரபந்தத்தை மட்டும் அதிகரித்து ஸ்வகோஷ்டியில் உபந்யாஸம் செய்ய வல்லவர்களாக மாத்திரமிருந்தார்களேயன்றி ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களைப் பரிசயம் செய்து பிறமதத்தினரோடு வாதம் செய்ய உரியராக இல்லை; ஆகவே காஞ்சீபுரத்தில் போட்டிச் சண்டையிடுவதற்கென்றே பிறந்த ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்திரரை ஸேவிக் கக் கருதின தென்னரங்கள் தன்னிடம் வரவழைத்துக் கொண்டான்’. என் றெழுதியிருக்கிறீர். ‘அஸ்தாநே செவி கொடுத்ததன்பயனன்றோவிது.

ஸ்ரீ பாஷ்யமென்றால் என்ன? அது வெளுப்பா கறுப்பா என்றுகூட அறிய கில்லாத நீர் ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆசார்யபதவியில் வாழ்ந்த பெரியார்கள் ஸ்ரீபாஷ்ய மறியாதவர்கள் என்றும், திவ்யப்ரபந்தம் மட்டும் கற்றவர்கள் என்றும் கை கூசாமல் மனங் கூசாமல் எழுதுகிறீர் 650 ஆண்டுகட்கு முன்னே வாழ்ந்த மஹான் களின் யோக்யதையைப் பற்றியெழுத நீரா அதிகாரி? ப்ராரப்தம் உத்தம குண ந பரித்யஜந்தி* என்பதற்கு உத்தம சீலர்களையும் ப்ராரப்தகருமம் விடாதென்று பொருள் கூறி ப்ராரப்த பண்டிதரென்று கோஷ்டிபுரம் ஸ்வாமியால் விருது சாத் தப் பெற்றிருந்தவொருவருடைய உபதேசமன்றோ உம்மை இப்பாடுபடுத்துகிறது. இந்த துருபதேசங்களெல்லாம் பலர்க்கு என்றைக்கோ மாண்டொழிந்தனவே.

— ஸ்ரீபாஷ்யகார ஸ்ரீஸூக்தியை அஸ்வரஸமென்ற விஷயம் —

11. நீதிமன்றங்களில் பெட்டிமேலேற்றி “ஸர்வசக்தியுள்ள ஸ்வாமி முன் பாக ஸத்யமாய்ச்சொல்லுகிறேன்; நான்சொல்வதெல்லாம் ஸத்யம்; ஸத்யந்தவிர வேறில்லை” என்று சொல்லுவித்து வாக்குமூலம் வாங்குவதுபோல் வாங்கவேணு மய்யா; இன்னாரினையாரென்று பாராமல் ஆசாரியர்களை தூஷிப்பதொன்று தானே உமக்குத்தெரியும்; ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யருட்பட ஸகலாசார்யர்களையும் நீர் தூஷித் தவர்தானே; ஸத்யமாய்ச் சொல்லும்’ என்று வினவினால், நீர் ஆமாம் ஆமாம் என்ன வேணுமேயொழிய வேறென்றும் சொல்லப்போகாதென்று நான் ஸத்ய மாய்ச் சொல்லுகிறேன். உமக்குப் பல வித்வான்களோடு பரிசயமிருக்குமே. அவர்களை நீர் கேட்கவேண்டியதாவது - ஒரு விஷயத்தை யெடுத்து ‘இது அஸ்வ ரஸம்’ என்று எழுதினால் அதற்கு என்ன அர்த்தம்? என்று (கேளும்); அஸ்வரஸம் என்பதும் அஸாது என்பதும் பர்யாயம் என்று உள்ளபடியுரைப்பார்கள். அதற்கு மேல் ஸ்வாமி நியாயஸித்தாஞ்ஜனத்தில் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஸூக்தியொன் றை யெடுத்து “ஏக க்ரத்த சகலாஸ்வாரஸ்யம் க்ராஹ்யம்” என்கிருரே, அதற்கு என்ன அர்த்தம்? என்று கேளும். அர்த்தமென்ன? அனர்த்தந்தான் என்பார்கள். *யதிப்ரவரபாரதீ ரஸபரேண நீதம் வாய: *ஏரணிகீர்த்தி யிராமாநுசமுநியின் னுரைசேர், சீரணி சிந்தையினோம் சிந்தியோமினித் தீவினையே* என்ற அழகு இதுதானோ? என்று கேளும். இதுதான் என்பார்கள். அதைவாங்கி முன்தானே யிலே முடிந்துகொள்ளும். உங்கள் வித்வான்களைக் கேட்கவேண்டிய விஷயங்கள் இப்படி இன்னும் அனேகமிருந்தாலும் இவ்வளவு போதுமிப்போது.

— ஸ்ரீதேசிகனுடைய ஸபா ப்ரவேசமும்—ஸபா வைராக்கியமும் —

12. ஒருமருமம் உணர்ந்து கொள்ளும். ஸ்வாமி ஹயக்ரீவோபாஸனை பண்ணினபோது “ஸ்வாமிந் ஸமாஜேஷு” ஸமேதிஷீய ஸ்வச்சந்த வாதாஹவபத்த சூர:” என்றும், “ஜிகீஷதோ மே கவிதார்க்கி கேந்த்ராந் ஜிஹ்வாக்ரஸிம்ஹாஸநம் அப்யுபேயா:” என்றும் கவிகளையும் தார்க்கிகர்களையும் வெல்ல வேணுமென்று ஆசை கொண்டிருந்தார். புதுக்கோட்டை, வனபர்த்தி, கத்வால். மைஸூர் முதலான ஸம்ஸ்தானங்களுக்குச் சென்று கவிகளையும் தார்க்கிகர்களையும் வென்று ஒருவாறு அவ்வாசையைத் தீர்த்துக்கொண்டிருப்பர். இதெல்லாம் ஸ்வாமி ஆசார்ய பீடத்தை அலங்கரித்தருள்வதற்கு முன்பு. அதாவது 18, 20 பிராயத்திற்குள்ளே. இருபத்தேதாராவது பிராயத்திலே “ச்ராவிதசாரீரக பாஷ்ய:” என்னும்படி ஆசார்ய பீடாரோஹணம் செய்த பின்பு “ஸம்பாவநா யஸ்ய ஹி காலகூட: ஸபா புஜங்கீ குணபம் தருண்ய:” என்று தேசிகநிநசர்யையில் சொல்லுகிறபடி எந்த ஸபையிலும் தலைகாட்டா திருந்தார். இதைப்பற்றி நான் ஸபாபுஜங்கீஸர்வஸ்வமென்று 105 சுலோகங்கள் கொண்ட இரண்டு ஸர்க்க முள்ள காவியத்தை உரையோடுங் கூட தேவநாகரியிலும் தெலுங்கிலும் வெளியிட்டிருக்கிறேன். ஸங்கல்பஸூர் யோதயத்தில் ஆசார்ய சிஷ்யஸம்வாத கட்டமொன்றை அமைத்து, ஆசார்யன் ‘நான் வாதத்திற்குவருவது தகாது, சிஷ்யா! நீ சென்று வென்றுவா’ என்று ஆரீர்வதித்து அனுப்புகிறார்; விச்வாமித்ர முனிவர் தாம் பொருவதை விட்டுத் தாசரதிகளை இடையிட்டதையும் அங்கு உதாஹரிக்கிறார் ஆசாரியர். என்னுடைய நூல்களில் இல்லாத விவரணம் எதுவுமே கிடையாதென்பது உமக்குத்தெரியுமே. தேசிகனுக்குப் பெருமை கூறுவதென்னும் வியாஜத்தினால் அவர்க்கு லாகவமே யன்றோ நீங்கள் ஸ்தாபித்து வைப்பது. இந்த அஸந்தர்ப்பம் இனிவேண்டா.

— நிகமபரிமலத்தின் நித்யகல்யாண மஹோத்ஸவம் —

13. ‘ஸ்ரீதேசிகனருளிய திவ்யஸூக்திகள்’ என்று மகுடமிட்டு நிகமபரிமலம் என்றெழுதி அது லுப்தமென்றும், பக்கத்திலேயே யெழுதி முடித்திட்டார். சில கார்ப்பங்கள் நாலாறுமாதத்தில் அபார்ஷனாவதுண்டே, அப்படியாய் விட்டதாக ஹிஸ்டரி முடித்து விட்டார். (உமது வைபவம்-பக்கம் 13ல்) அந்த நிகமமலம் 74000 கிரந்தங்கள் கொண்டதென்றும் மிக அழகியதென்றும், திருவாரூர்ப்படிக்குப் பின் தோன்றிய பல வியாக்கியானங்களிலுள்ள தேநாஷங்களைப்பெல்லாம் களைந்தொழித்த தென்றும் எழுதுகிறார். தேசிகன் திருவாக்கில் ஆரூயிரப்படியென்றோ திருவாரூர்ப்படியென்றோ திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானென்றோ பிள்ளானென்றோ ஒரு மூலையிலும் ஒரு துணுக்கையும் வெளிவந்ததாகக் கரணமையாலே அந்தத் திருவாரூர்ப்படிக்கே கண்டனமாகத்தான் நிகமமலம் தோன்றிய தென்று உண்மையை யறிவீராக. தேசிகன் தம்முடைய பகவத்விஷய காலக்ஷேபத்திற்கு நிதியாகக் கொண்ட பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் வியாக்கியானத்தையும், பிரதிபதார்த்தம் தெரிந்து கொள்வதற்காக ஏகாந்தமாயுபஜிவித்த வர்திகேஸரிபன்னீராயிரத்தையும் சிரமேற்கொண்டிருந்தாரென்பதை நான் எத்தனை நூல்களில் விரிவுக்கு அஞ்சாமல் புநருக்திக்கும் கூசாமல் விவரித்துள்ளேனென்பது நன்றாகத்தெரியுமேயுமக்கு.

ஸ்ரீதேசிக திவ்யஸூக்திகளில் ஏதேனும் சுவைகண்டால் அதற்கு ஆகரம் பெரிய வாச்சான் பிள்ளை முதலானாருடைய வியாக்கியானங்களையென்பதில் ஸந்தேஹ முடையார் ஆருமில்லைகிடர்! அங்ஙனே தேசிகனுக்குக் கண்கொடுத்த ஆசார்யர்களிடத்திலா நீங்கள் அபசாரப்படுவது. இதைப்பற்றி நீர் தீர்க்காலோசனை செய்யவேண்டும்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

— ஸ்ரீராமதேசிகாசார்ய சிரோமணியின் உண்மையுரை —

14. அந்நாள் தொடங்கி இடைவீடின்றி அவதரித்து வந்த என்னுடைய ஆராய்ச்சி நூல்களை உப்பிலியப்பன் ஸ்ரீராம தேசிகாசாரியர் ஆர அமர ஆராய்ந்தது பழுதுபடாமல் ஸபலமாய்ப்படி தேசிக ரஹஸ்யப்பதிப்பில் ஸதஸ்யமாக எழுதி முகப்பிலேயே வெளியிட்டிருக்கிற பங்கத்திகள்— “ஸ்ரீ தேசிகசரித்ரம் பல்வேறு பதிப்புக்களில் வெளிவந்துள்ளது; அவற்றில் நிகழ்ச்சிமுறை, நடந்த இடம், காலம் முதலியவற்றில் வேறுபாடு காணப்படுவது உண்மையே” என்பனவாம். இவை உமக்கு உகப்புக்கு இடமாயினவோ? வெறுப்புக்கிடமாயினவோ அறியேன். நீரும் “ஸ்வாமி தேசிகனுடைய வாழ்க்கையின் நிகழ்ச்சிகள் சரித்திர ஆராய்ச்சிமுறைமையில் தக்க ஆதாரங்களுடன் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை” என்றெழுதியிருக்கிறீர். இதை முன்னமே யெடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேனே. இது உண்மையானாலும் இதை நீர் எழுதியிருக்கவே கூடாது. நீரும் உம்மைச்சேர்ந்தவர்களும் எழுதும் தேசிக சரித்திரங்களில் எந்தெந்த விஷயங்களுக்கு ஆதாரம் கிடைத்திருக்கிறதென்று கேட்டால் “ஸ்ரீ ரங்கத்தில் ஆசார்ய பதவியை அலங்கரித்திருந்த பெரியார்களெல்லாரும் தேசிகனிடத்தில் அருளைய கொண்டு கிருஹத்வாரத்தில் பாதரக்ஷைகளைக் கட்டிவைத்தும் காலவாரியிழுத்துவிட்டும் ச்ரரத்தத்தைக் கெடுத்தும் மற்றும் பலபல செய்தும் தேசிகனைப் பரிபவப் படுத்தினார்கள்” என்னுமிவ்விஷயங்களுக்கே பிரபலமான ஆதாரங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன வென்பீர்போலும்.

— ஸ்ரீதேசிகனைப்பற்றிய எந்தவிஷயத்திலும் நிர்ணயமில்லாமை —

15. முக்கியமாக ஒன்றே ஸாரமாகத் தெரிவிக்கிறேன். நீரெழுதிய தேசிக வைபவத்தில் ஸ்வாமியின் அவதார ஸமாபனத்தை யெழுதுகையில் ஸ்வாமி பரமபதித்தது ஸ்ரீ ரங்கத்திலென்று சிலர் கூறுவதாகவும், திருவயிந்திரபுரத்திலென்று சிலர் கூறுவதாகவும் எழுதி முடித்திருக்கிறீர். இப்படி கூட எழுதலாமா? அவதார வருஷத்தில் விவாதம்; பரமபதித்த ஸதலத்தில் ஸந்தேஹம். மற்றவை கிடக்கட்டும்; வருஷம் விபவமா சுக்லமா? என்கிற போராட்டம் இன்னும் தீரவில்லை; இல்லையில்கூட. அதை ஒருவாறு நீர்த்துக் கொண்டோ மென்கிறீரா? அது தீருகிற விவாதமாக இல்லையே; அதைச் சிறிது விவரிக்கிறேன் கேளும்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

— தேசிகாவதாரவர்ஷ விவாதம் —

“ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸித்தாந்த ப்ரசார ஸபாத்யகை: ப்ரகாசிதா” என்று 1938ல் வெளியிடப்பட்ட தத்வமகைக்கு ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ. இஞ்சிமேட்டழகிய சிங்கர் அருளிய பூமிகையில் “அவதாரகால:” என்று மகுடமிட்டு எழுதுகையில் (வடமொழியில்) ‘ஸ்வாமியவதாரம் விபவ வருஷத்திலென்று பல பெரியார்களிடம்

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

கேட்டிருக்கிறோம்' என்றெழுதிவிட்டு, சுக்ல வருஷத்தில் அவதார மென்கிற பக்ஷத்தைக் காட்டி அதற்கே ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் "ஸ்ரீதீயோக்யே சகே சுக்லே ஸமபூத் வேங்கடேச்வர:" என்று. "சுக்லே என்பதற்கு சுக்ல வருஷத்திற்கு முந்தின வருஷத்தில்' என்று லக்ஷணையால் பொருள் கொள்ளலா மென்கிறார்கள்', என்று மெழுதுகிறார். விபவ வருடமென்பதற்கு ஒரு ப்ரமாணமும் காட்டிற்றிலர். தமக்குக் கேள்வி யென்றாரத்தனை. முடிவில் ஒரு நிர்ணயமுமில்லை. நிர்ணயமிருக்கட்டும். அவதார வருஷத்தில் இப்படி மதபேதம் ஏன் உண்டாகவேணும்? வேறு எந்த ஆசார்யருக்காவது இங்ஙனே விவாதமுண்டாகியிருக்கிறதோ? சொல்லுவீரா? அவதார வருஷத்தில் தான் விவாதமென்றால் பரமபதித்த ஸ்தலத்திலுமா விவாதம் விளையவேணும்? தேசிகள் விஷயத்தில் நிர்விவாதமானது ஒன்றுமே கிடையாதா? எதை யெடுத்தாலும் விவாதந்தானா? "தேவப்பெருமானுடைய அவதாரகாலத்திலேயே தேவாஸரயுத்தம் தொடக்கமாயிற்று. அது இற்றைக்கும் அநுவர்த்திக்கிறது" என்று சில ரஸிகர்கள் சொல்லுமாபோலே. தேசிகனுடைய கார்ப்பவாஸமே தொடங்கி எதிலும்விவாதந்தான் என்ன வேண்டியதாயிற்றே. நீர் எழுதியிருக்கிறபடி பரமபதஸ்தலவிவாதம்இப்பிறப்பில்இந்தயுகத்தில் திருவதாக இல்லையே! பெரியோர்கள் அவதரித்த ஸ்தலத்தையும் திருநாடலங்கரித்த ஸ்தலத்தையும் உலகில் அவரவர்கள் எப்படிக்காத்து வருகிறார்களென்பது உமக்குத் தெரியாதா? இது விவாதத்திலிருக்கிறதென்ற எழுதிவைப்பது? தேசிகனோடு இடையருத தொடர்பு இருந்தால் இப்படியெழுதி வைக்கப் பரஸக்தியிருக்குமா? தங்களுடைய நவீனத்வத்தைத் தாங்களேயா கல்வெட்டாக்குவது? சீற்றம்வேண்டா.

— ஸ்ரீதேசிசனுடைய உண்மைப் பெருமையைப் பேசாமை —

16. ஸ்வாமி தேசிகள் தமிழிலும் வடமொழியிலும் மணிப்ரவாளத்திலும் நூல்களியற்றினர் என்றெழுதினீரேயொழிய ப்ராக்ருதத்திலும் புலியானவர் என்றெழுத மறந்தீரே. ஸ்ரீ வைஷ்ணவாசார்யர்களில் வடமொழி தென்மொழி மணிப்ரவாளங்களில் நூல்களெழுதினவர்கள் இருந்தாலும் ப்ராக்ருதத்திலெழுதினவர் ஒருவரும் கிடையாது' என்று ஜயபேரியடித்து இதையுமெழுதியிருக்கவேண்டாவா? முக்கியமான பெருமைகளை விட்டுவிடுகிறீர். வீண்வம்பு தூம்புகளை வளர்த்துகிறீர்.

— திதிவார நக்ஷத்ரயோககாரண ஹோரைகள் குறிப்பிடுமழகு —

17. பஹுதான்யஸ்ர ஆவணிமீ சுக்லத்விதீயை ஹஸ்தநக்ஷத்ரங் கூடிய செவ்வாய்க்கிழமையன்று 18-8-1338ல் உலகமங்களத்திற்குக் காரணமான ராமா நுஜாபாத்ரபத்யம் தோன்றியதாக எழுதுகிறீர். இந்த பத்யத்தினால் விளைந்த உலகமங்களம் நாடறிய நகரமறிய ஊரறிய உலகமறிய கோர்ட்டறிய கொத்தள மறியப் பரவியிருப்பதால் இதில் யாருக்கும் ஸம்சயம் வர்த்தியாது. ஆங்கிலத்தேதி தெரியவந்ததே யொழிய தமிழ்த்தேதி தெரியவில்லையே பாவம்! ஏபாவம்! கி. பி. 1329ல் ஸ்ரீமான் வேங்கடதனியனவதாரம் என்கிறீர். ஒன்று கேட்கிறேன் சொல்லுவீரா? ஸ்வாமியின் திருவாக்கில் அப்புதமும் அத்யப்புதமுமான நூல்கள் அவதரித்தன; அவற்றுள் சததுஷணி முக்கியமா' அதிகரணஸாராவளி முக்கியமா?

தத்வமுக்தாகலாபம் முக்கியமா? என்று கேட்டால் ஒவ்வொன்றும் முக்கியமே யென்று தான் விடையிறுப்பர் விவேகிகள். இவை தோன்றியது எந்தவருடம்? எந்த மாதம் எத்த நஷத்ரம்? எந்த திதி? என்று கேட்டால் வாய்திறப்பாரில்லை. ஏனில்லை? வேண்பேர் இருக்கிறார்கள் என்கிறீரா? ஓரிரளில் ஒருயாமத்தில் ஒரு விநாடியில் அவதரித்ததாகச் சொல்லப்படுகிற பாதுகாஸஹஸ்ரம் தோன்றியது இன்னநாளிலென்பது யார்க்கேனும் தெரியுமோ? பிறந்தநாள் தொடங்கிப் பாதுகாஸஹஸ்ர பஹுமானம் பெற்றுவருகிற வொரு பத்யத்திற்கு திதி வார நஷத்ர லக்ஷ ஹோரைகளுட்பட ச்லோகபூர்வகமாகவும் தெரிவிக்கப்படுகிறதென்றால் இதை ஆச்சரியமென்பதா? அற்புதமென்பதா? விசித்திரமென்பதா? விடமென்பதா? மாயமென்பதா? ஆழ்வார் *மருள் தானீதோ மாயமயக்கு மயக்கே* என்கிறாரே, அது வென்பதா? 'அதுவிதுவுது வென்னலாவனவல்ல' என்பதா?

— அஸம்பத்தோக்திகளேபரங்கள் —

18. இதை நன்கு நெஞ்சிற்கொண்டு விடையிறுக்கவேண்டுகிறேன்; தேவரீர் எழுதியிருக்கிறபடி தேசிகனவதாரம் கி. பி. 1268. ஸ்ரீமான்வேங்கடதனியனவதாரம் 1329. மற்றது கிடக்கட்டும்; தேசிகனுக்கு ஷஷ்ட்யப்த பூர்த்தியான பிறகு மேலே ஒருவருடமும் கழித்து ஸ்ரீமாந் வேங்கடதனியனவதரித்ததாகக் காட்டி விட்டார். ஸ்வாமிதாமே ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் "விம்சத்யப்தே விச்ருத நாநாவிதவித்ய:" என்று ஸாதித்தபடி இருபதுபிராயத்திற்குள் தம்முடைய கல்விப் பயிற்சிகளை முடித்துக் கொண்டவர் உடனே ப்ரவசன ப்ராரம்பம் செய்திருக்க வேண்டியவர். அதையும் அவ்விடத்திலேயே தாமே ஸாதிக்கிறார் *த்ரிம்சத் வாரம் ச்ராவித சாரீரகபாஷ்ய:* என்று; முப்பதுதடவை ஸ்ரீபாஷ்யப்ரவசனம் செய்தருளினதாக ஸாதித்தபடி. தத்வடிகையில் "....ப்ரவசந விதாவஷ்டாவிம்சே ஜயத்வஜபட்டிகா" என்று இருபத்தெட்டாவதான ப்ரவசனப்ரயாயத்தில் அந்த (தத்வடிகா) க்ரந்தம் ஸாதிக்கப்பட்டதாகவுள்ளது. இந்த ப்ரவசனங்களெல்லாம் இருபது திருநஷத்ரத்திலிருந்தே நிகழ்ந்து வந்தனவென்று கொள்ளாமல் ஷஷ்டியப்த பூர்த்திக்குப் பிறகுதான் ஸ்வாமி ப்ரவசனமாரம்பித்தாரென்று சொல்லிவருகிறீர்கள். ஹா, எங்கே சொன்னோமென்பீர்; ஸ்ரீமாந் வேங்கடதனியன் அவதரித்த காலத்தைச் சொன்னபோதே இது சொல்லப்பட்டதாக ஆகவில்லையா? தனியன் ஸேவிக்கும்படியான ப்ரஸக்தியில்லாமல் உபந்யாஸரூபமாக ஸாதித்து வந்தாரென்பீர். வேறுகதியேது? அபத்தபஞ்சாங்கத்திற்கு அறுபது நாழிகையும் த்யாஜ்யந்தானே.

— பிராட்டி வைபவத்தைக் குறைந்ததும் நிறைந்ததும் —

19. தேசிக வைபவத்தில் நீர் எழுதியிருப்பதும் தவிர உமது வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் பெரும்பாலும் அந்தபரம்பரையாய்ச் சொல்லி வருவது 'தென்கலையாசாரியர்கள் பிராட்டியின் வைபவத்தை மிகவும் குறைத்து விட்டார்கள்; அதை தேசிகனே ஆணியடித்தாற்போல் நன்றாக ஸ்தாபித்தவர்' என்பதாக. இது ஒன்றையும் பாராமல் கண்முடித்தனமாகச் சொல்லி வருவதேயொழிய இதில்

ஈஷத்தும் உண்மையில்லை யென்பதைப் பலகால் பலநூல்களினால் ஏழேழ்பிறவிக்கும் வாய்திறக்க முடியாதபடி நிரூபித்திருக்கிறேன்; ஸதாசார்ய ஸுக்திரக்ஷா முதலான எனது நூல்களைப் பாராத வித்வான்களுமில்லை; மறுப்பெழுதுவதாகத் தொடங்கி மருமமறிந்து ஓய்ந்து நில்லாதவர்களமில்லை அவற்றையெல்லாம் தேவரீர் அறியாதவருமல்லீர்.

20. உபஸம்ஹாரம் செய்கிறேனितिனை. எம்பெருமானார் தரிசனத்தைக் காப்பதற்கென்றே அவதரித்த தேசிகனுக்கு பகவத் ராமாநுஜ ஸுக்திக்கு முரணாகப் பேசும் பரிசு புத்திபூர்வகமாகவும் ப்ராமாதிகமாகவும் நேர்ந்துவிட்டது. இவ்விரண்டு வகுப்பிலும் பல கார்டியிருக்கிறேனாகிலும் புத்தி பூர்வகத்திற்கு ஒன்றும், ப்ராமாதிகத்திற்கு ஒன்றுமாக இரண்டே நினைவூட்டி நிகமிக்கிறேன். கைவல்ய விஷயத்தில் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் ஸ்ரீ பாஷ்யத்திலும் கீதா பாஷ்யத்திலும் அவிருத்தமாக ஸாதித்திருக்கவும், என்னைப் போன்ற அல்பஜ்ஞர்களும் எளிதாக ஸமந்வயப்படுத்தியிருக்கவும் கீதாபாஷ்ய ஸ்ரீ ஸுக்தியை அஸ்வரஸ மென்று தள்ளினது புத்திபூர்வகம். சமதமார்த்த நிரூபணத்தில் கீதாபாஷ்ய ஸுக்தியை மறுத்துரைத்தது ப்ராமாதிகம். ஸ்வாமியே ஸாக்ஷாத்தாக எழுந்தருளினாலும் இவை அபரிஹார்யமான அவத்யங்களே. உமது கொள்கையின்படி ஸ்ரீரங்கவாஸிகள் ஸ்ரீ பாஷ்ய பரிசயம் பண்ணாதிருந்தது கேஷமாய. பண்ணியிருந்தால் அவர்களுக்கும் இந்த அவத்யம் நேர்ந்திருக்குமோ என்னவோ! ஒருகால் நாம் ஸ்ரீரங்கம் விடைகொண்டிருந்தபோது ஆண்டவனாச்ரமத்திலிருந்து ஏழெட்டு ஸ்வாமிகள் வந்துகொண்டிருந்தார்கள்; அவர்கள் கையிலிருந்த ஸ்ரீ கோசத்தைக் கண்டு இதென்ன ஸ்ரீகோசம்? என்று கேட்டேன். பரமபதபங்கம் என்றார்கள். அது காலகேபமாகிறதென்றும் சொன்னார்கள். பரமபதங்கத்தை இப்படிச் சொல்லுகிறார்களென்று தெரிந்துகொண்ட நான் 'இதில் என்ன விஷயம்' என்று கேட்க 'பரமபதமில்லையென்று அத்வைதிகள் வாதிப்பதைக் கண்டிப்பது இது என்றார்கள், இத்தகைய வித்வான்கள் இற்றைக்கும் விளங்குகின்றார்கள். அன்னவர்களால் இவற்றுக்கெல்லாம் எளிதில் ஸமாதானம் கிடைத்துவிடுமென்று நிற்கிறேன். *

— ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ கோழியாலம் ஸ்வாமியின் கீர்த்தி —

இப்போதெழுதப்படுகிற தன் சரிதைச் சுருக்கத்திற்கு மூலமான "தானே யெழுதிய தன் சரிதையில் (பக்கம் 26ல்) எழுதப்பட்டுள்ள வொருவிஷயத்தை இங்கு முன்னம் உபஹரிக்கிறேன். (கோழியாலம் ஸ்வாமி ஜீவித்திருக்கும்போதே அவரும் கடாஷித்தருளினதே இது). — புரட்டாசித் திருவோணத்தன்று விளக்கொளி தேசிகன் தேவப் பெருமாள் ஸன்னிதிக் கெழுந்தருளி மங்களாசாஸனம் செய்தான பிறகு ஆழ்வார் திருவீதி வலமாக ஸ்தோத்ரபாட கோஷ்டியுடன் எழுந்தருள்வது வழக்கம். தென்கலை கோஷ்டி முன்னே செல்லப் பின்னால் வடகலை கோஷ்டி வருவது. அந்த கோஷ்டியின் முன்னணியில் கோழியாலம் ஸ்வாமி யெழுந்தருளுகிறார். தேசிகன் மணவாள மாமுனிகள் ஸன்னிதிக்கருகே யெழுந்தருளுகையில் இந்த உத்தமாச்ரமி என்ன செய்திருக்கிறாரென்றால்,

யதிராஜஸப்ததி ஸேவித்துக் கொண்டிருக்கிற ஸ்வகீயர்களை நோக்கி 'நிறுத்துங்கள் நிறுத்துங்கள்' என்று கைதுக்கிச் சொல்லி நிறுத்தச் செய்து, தாம் மணவாள மாமுனிகளுக்குப் பருஷ்டபாகத்தைக் காட்டிக்கொண்டு நின்று, "சொல்லுங்கோள்! உரக்கச் சொல்லுங்கோள்!! *குரௌ வாதிஹம்ஸாம்புதாசார்யசிஷ்யே ஜநா பக்தி ஹீநா யதீந்த்ராப்ரியாஸ் ஸ்யு:; யதீந்த்ராப்ரியா விஷ்ணுகாருண்யதூரா: குதோ முக்திவார்த்தா ஹி தாத்ருக்விதாநாம்* ... .. *ஹந்த ஹந்த! ராமக்ருஷ்ண தாஷ்ணாபிதாயிநாம் கிம் நு சித்ரமத்ர சைத்யராவணாநுஸாரிணம்* என்று தாமும் கோஷிக்கிறார், பிறரையும் கோஷிக்கச் செய்கிறார். "இதெல்லாம் இப்போது ஏதுக்கு?" என்று சில பெரியார் அருகேவந்து சொல்லவும் "உங்களுக்கென்ன தெரியும்? சொல்லுங்கோள்" என்று த்ரிதண்டத்தை விதிர்த்து ரோஷகஷாயிதா க்ஷராய் நியமிக்கிறார். இதையெல்லாம் அடியேன் ஸந்நிஹிதமான எங்கள் கோஷடியிலிருந்து கொண்டே (பத்தடி தூரத்தில் நின்று) பார்க்கிறேன். அப்போது அங்குகால்மணிகாலம் அந்த யதீச்வரரின் அட்டஹாஸம் அளவுகடந்தது.

"குரௌ வாதிஹம்ஸாம்புதாசார்ய சிஷ்யே" என்கிற சுலோகம் தென்கலை யாருக்கு உச்சாடனமந்த்ரமென்று அந்த வகுப்பினருடைய நினைவு. இந்த சுலோகத்தின் பொருள் என்ன வென்றால் "தேசிகனிடத்தில் பக்தியில்லாதவர்கள் எம்பெருமானார்க்கு விலக்காவர்கள்; அன்னவர்கள் எம்பெருமானுடைய அருளுக்கு விலக்காவர்; அவர்களுக்கு மோக்ஷப்ராஸக்தியே கிடையாது" என்பதாம். இது ஸத்யமான வார்த்தை. தேசிகபக்தியில்லாதவர்களுக்கு ஒருவிதமான நன்மையும் கிடைக்காதென்றால் இதில் விப்ரதிபத்திகொள்ளப் ப்ராஸக்தியே கிடையாது. ஒரு ஆசார்யரிடத்தில் ஒருவர் பக்திபூண்டிருப்பதற்கு எது லக்ஷணமென்றால் அந்த ஆசார்யருடைய ஸ்ரீ ஸூக்திகளின் உண்மைப்பொருள்களை உள்ளபடியேயறிந்தும் அறிவித்தும் அனுட்டித்தும் போருவதேயாம். தேசிக திவ்யஸூக்திகளின் உண்மைப்பொருள்களை யுணராததோடு அவற்றுக்கு நேர்மாருனபொருள்களைப் பேணி அவற்றையே பிடிவாதமாகப் பேசுவதும் எழுதுவதுமாயிருப்பவர்கள் தேசிக பக்தர்களாக ஆக முடியுமா? தேசிக ஸம்ப்ரதாயமென்றும் தேசிகதர்சனமென்றும், தேசிகன் தேசிகன் தேசிகன் தேசிகனென்றும் உருப்போடுகிறவர்கள் தேசிகனுக்கு ஸர்வாத்மநா அநபிமத மென்று விளங்கநின்ற புண்ட்ரத்தையும் அர்த்தங்களையும் அனுட்டானங்களையும் ஆதரிப்பவர்களென்று தேறிவிட்டால் அவர்களை தேசிக பக்தர்களென்னமுடியுமா? *குரௌ வாதிஹம்ஸாம்புதாசார்ய சிஷ்யே ஜநா பக்திஹீநா:* என்றதற்கு அவர்களேயன்றோ ப்ரதமலக்ஷ்யமாக ஆகக்கூடியவர்கள். இது நான் இப்போது புதிதாகத் தெரிவிப்பதன்று. இக்கட்டுரைக்கு லக்ஷ்யபூதரான ஸ்ரீமத் கோழியாலம் ஸ்வாமியின் ஸன்னிதியில் பலகால் விஜ்ஞாபித்தது. அவ்வளவேயன்று. மேலுங்கேண்மின்;

அடியேனுடைய நூல்களில் உபந்யாஸ சதத்வய மென்பது உலகமுழுதும் பரவியுள்ள பொருநூல். அது ஸ்ரீராமாநுஜன் 199ல் தொடங்கப்பெற்று 208ல் முடிவு பெற்றிருக்கின்றது. தனிப் புத்தகமாகப் பலர் பேணி வைத்துக்கொண்டிருப்பதுமாகும். அதில் 179 ஆம் உபந்யாஸம் "ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகாப்ரேக்ஷ

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

Designed by Marjani's Dog, Toronto, Canada

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

❀ ③ ③ ③ ③ ③ ③ ③ ③ ③ ③ ③ ③ ③ ③ ③ ③ : ③ ③ ③ ③ ③ ③ ③ ③ ③ ③ ③ ③ ③ ③ ❀

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

*****

உலகப் பிரசித்தராக விளங்கும் ராஜாஜி - C. ராஜகோபாலாசாரியாரவர்கள் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பல எழுதி வெளியிட்டு வருகிறார். அவற்றையெல்லாம் நான் பார்க்க அவகாசமுமில்லை, யோக்யதையுமில்லை. ஆனால் ஒரு சமயம் அவருடைய இரண்டு கட்டுரைகளை நோக்க நேர்ந்தது; ஒன்று உத்தர ஸ்ரீ ராமாயணத்தைப் பற்றியது; மற்றொன்று ஆண்டாளைப் பற்றியது. உத்தர ராமாயணத்தை அவலக்ஷணராமாயண மென்றும், அநியாயமாக யாரோ கற்பித்தராமாயண மென்றும் பலவாறு இகழ்ந்து எழுதிவிட்டார். ஆண்டாளென்று ஒரு வ்யக்தி கிடையவே கிடையாதென்றும், பெரியாழ்வாருடைய பாவனா விசேஷத்தினாலாகிய கற்பனா

விசேஷமத்தனை யென்றும், திருப்பாவை யென்பதும் நாச்சியார் திருமொழியென்பதும் பெரியாழ்வாருடைய கற்பனா விசேஷமேயொழிய வேறல்ல வென்றும் எழுதியச்சிட்டுத் திசைகள் தோறும் பரவவிட்டார். இவை யிரண்டும் ஒரு ஆஸ்திகர்க்கும் ஒரு வைதிகர்க்கும் உடன்பாடன்று. ஆனாலும் உலகில் பெருமை பெற்ற C. R. மனம்போனபடி யெழுதிப்பலர்க்கு புத்திபேதத்தை யுண்டு பண்ணிவிட்டார். இவற்றைப் பார்த்தவர்கள் பலவாயிரக்கணக்கிலிருப்பார்கள். பார்த்து வருந்தினவர்களும் பலரிருப்பார்கள். ஆனால் அவரவர்கள் பார்த்து வாளா விருந்தார்களேயல்லது ஒருவரும் மறுப்பெழுத முன்வந்திலர். மேற் கூறிய இரண்டு விஷயங்களும் மறுக்கத்தக்கவை - அவசியம் மறுக்கவேண்டியவை - என்பதில் யார்க்கும் விபரதிபத்தியிராது. ஆனால் யாரும் மறுத்தெழுதினதாகத் தெரிய வில்லை. இரண்டுக்கும் பரிபூர்ணமான மறுப்பெழுதிப் பிரசுரஞ்செய்ய எம்பெருமான் அடியேனுக்கே கட்டளையிட்டருளினன். கடமையை நிறைவேற்றினேன், C R. அவர்களுடைய இரண்டு கட்டுரைகளையும் ஸப்ரமாணமாக மறுத்தொழித்தேன். அந்த மறுப்புரைகளை அவர்க்குமனுப்பி உகக்கச் செய்தேன். உலகமெல்லாமுகந்தது. இதேபோல அடியேனெழுதும் மறுப்புரைகள் யாவும் அவசியமானவை; பிரதிபக்ஷிகளாலும் *வாய்திறக்கவுண்டோவழி யென்று நெஞ்சார நினைக்கத்தக்கவை.

மற்றொன்றும் நினைவூட்டுகிறேன். திருவாய்மொழியில் * வம்பவிற்கோதை பொருட்டா மால்விடையேழுமடர்த்த * என்கிற பகுதிக்கு த்ரமிடோப நிஷத்தா த்பர்ய ரத்னாவளியில் "மொழியெழுதாக்காவிடே-3" (கோதார்த்த உஷாவ மர்த்தே) என்று தேசிகன் ஸாதித்ததாக அச்சில் விழுந்துவிட்டது; இது ஸர்வாத்மநா அஸங்கதம்; இங்கு நீளார்த்த என்றிருக்கவேண்டுமே யொழிய கோதார்த்த என்றிருப்பது பொருந்தவே மாட்டாது - என்பதை நன்கு உபபாதித்திருக்கிறேன். இது இருபத்தைந்து ஆண்டுகட்கு முன் நிகழ்ந்தது. நானெழுதும் எத்தனையோ விஷயங்களை வித்வான்கள் பார்த்தும் பாராதது போலவே யிருந்துவருவதுபோல இதிலும் இருந்துவிடவேண்டும்; விதியென்பது தனிப்பட்டதாகையாலே இதற்கு மறுப்பெழுதத் தொடங்கினர் இருவர். இதைப்பற்றி ஸ்ரீராமாநுஜனில் பலகால் பார்த்திருப்பீர்கள். இந்த சர்ச்சை தொடங்கின காலத்தில் சில வித்வான்கள் கீர்த்திமூர்த்திகளான கோஷ்டபுரம் ஸ்வாமியிடத்திலும், ஸேதுபதி ஸம்ஸ்தான வித்வான் ராகவையங்காரிடத்திலும் [திருவல்லிக்கேணியில்] ப்ரஸ்தாவித்தார்கள்; இருவரும் ஸாதித்ததை உலகம் மறந்திராது. இருவரும் எனது நிரூபணப்ரகாரங்கள் என்ன? என்று கேளாமலே "அண்ணங்கராசாரியருடைய ஆராய்ச்சியென்றால் விபரீதமானவழியில் செல்லவோமாட்டாதே; எது உண்மையோ அதுதான் அவருடைய புத்தியில் படும்; இதைப் பற்றி விசாரமேதுக்கு?" என்று ஒரேவார்த்தை சொல்லி முடித்தார்கள். நிர்தேசித்த ஸ்வாமிகளிருவரும் ஒரு மிடருகச்சொன்னவார்த்தையிது. இதை ஆத்ம ப்ரசம்ஸை யென்று சிலரோ பலரோ நினைக்க நேர்ந்தாலும் வருவதோர் அவத்யமில்லை. திருவல்லிக்கேணி வேத வேதாந்த வர்த்திநீஸதஸ்ஸில் மேலே குறித்த ஸ்வாமிகளிருவரும் ஒரு கால் உபந்யாஸகர்களாக எழுந்தருள நேர்ந்தது. அப்போது அவர்கள் திருவாக்கிலிருந்தே வெளிவந்ததும் ஸதஸ்யர்களனைவரும் செவிசாற்றியதுமான விஷயமிது. இனி அடுத்த கட்டுரை.

— ஸ்ரீமதுபயவே. உத்தமூர்: வீரராகவாசார்ய ஸ்வாமி —

இந்த ஸ்வாமி தமக்கு ஆசார்யராகக் கொண்ட ஸ்ரீமத் கோழியாலம் ஸ்வாமி யின் காலத்திலிருந்தே அடியேனோடு வாத விவாத சர்ச்சை கொண்டிருப்பவர். ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் “இதிமந்தைரிதம் ப்ரோக்தம் ஸ்ரீமச் சப்தவிரோதத:... க்ரந்தஜ்ஞைரபஹாஸ்யம் தத் பதிப்ராதாந்யதோந்வயாத்” என்றதும் “த்ருட பூர்வச்ருதோ மூர்க்க: ... என்கிற தசையாம்” என்றதும் சித்த ஸ்வாஸ்த்ய மில்லாத தசையில் எழுதப்பட்டவை யென்பதான பொரு வழக்கு இன்று நேற்று தோன்றியதன்று; நாற்பது வருஷங்களுக்கு மேலாயிற்று, இதில் ஸம்ப்ரமங் கொண்ட கோழியாலம் ஸ்வாமி தாம் ச்ராதந்தராய் விச்ராதந்தராகி அந்தேவாஸியான இவர்க்குக் கட்டளையிட்டார். இவரும் ஆந்தளையும் கைகாட்டினார். பட்டர் அஷ்டச்லோகியில் “ஈசாநாம் ஜகதாம் அதீசதயிதாம் நித்யாநபேதாம் ச்ரியம் ஸம் ச்ரித்ய” என்றிட்டு, அதன்மேல் “ஆச்ரபணேசிதாஹில குணஸ்ய அங்கீ ஹரே ராச்ரயே இஷ்டோபாயதயா” என்றிட்டு, அதன்மேல் “ச்ரியா ச ஸஹிதாய” இத்யாதியருளிச் செய்திருப்பது இவர்களுடைய கொள்கையை அறுத்துத்தொலைப்ப தென்னுமிடத்தை நாம் எடுத்துக்காட்டினபோது “அஷ்டச்லோகி பட்டருடைய க்ருதியன்று” என்று ஸஹஸா எழுதிவிட்டாரிவர். தேசிகன் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத் தில் அஷ்டச்லோகியை அஸக்ருத் உதாஹரித்தருள்கிறார். கண்டம் கண்டமாக உதாஹரித்தது தவிர (அகாரார்த்தோ விஷ்ணு:) அகாரார்த்தாயைவ ஸ்வமஹம் என்கிற இரண்டு ஸ்லோகங்களைப் பூர்த்தியாகவும் உதாஹரித்தார். சில ப்ரமாணங் களை இன்னார் கூறியதென்று காட்டாமல் உதாஹரிப்பதுண்டே; அப்படியன்றிக்கே மூலமந்த்ராதிகாரத்தில் அஷ்டச்லோகி ஸூக்த்யுதாஹரணத்தில் பட்டர் திரு நாமத்தை ஸ்பஷ்டமாகவுமிட்டருளினார். இப்படியிருக்க, பட்டர் ஸ்ரீஸூக்தி தம் முடைய துர்வாதத்திற்கு வஜ்ரகுடாரமார்ப்பது கண்டு ‘அஷ்டச்லோகி பட்டர் ஸாதித்ததன்று’ என்று எழுதி முடித்துவிட்டாரிவர். இவர்கள் அபிநவ தேரிகர் களாம், தேசிக தர்சனோத்தரகர்களாம். “அப்படி நானெழுதவில்லை” என்று சொல்லிக்கொண்டு உய்யவும் வழியில்லையே. விரலுக்குத் தக்க மோதிரம் பண்ணுதே மோதிரத்திற்காக விரலைச் சீவுகிற மேதாவிகளிறே

ஆண்டவனுடைய ஷஷ்டியப்பதபூர்த்தி மலருக்கு ஏதோ எழுதிக்கொடுக்க முன்வந்த விவர் — “தமிழ் மறைகளையும் சேர்த்து உபயவேதாந்தம் நாம் கற்க வேண்டுமென்று நாதமுனிகள் தொடக்கமாக நமக்கு உபதேச ஸம்ப்ரதாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது” என்றெழுதிவிட்டு “இதனால் அருளிச்செயல்களுக்கு வேதத்தைப்போல் பூர்ணமான ஸ்வாதந்த்ரியங் கொடுத்ததாகாது” என்று *ஸ்வயம்பி லிகிதம் ஸ்வயம் ந ஜாநாதிகணக்கிலே யெழுதியுள்ளார். இந்த அப சப்தத்தை அநுவதிப்பதும் அபசாரமாகும். ‘அருளிச்செயலுக்கு மேற்பட்டசாஸ் த்ரமில்லை’ என்று உள்ளபடியறிந்தும் அறிவித்தும் வருகின்ற ஆண்டவன் இந்த அபசப்தத்தைத் தமது மலரில் கடைசித்தருளி எப்படித்தான் ஸஹித்திருக்கிற ரென்பது தெரியவில்லை. யாரும் இவரிடத்தில் வந்து ‘திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு வேதத்தோடொப்ப பூர்ணமான ஸ்வாதந்த்ரியம் கொடுக்கவேணும்’ என்று பிச்சை கேட்கவில்லை. ஸ்வாதந்த்ரியமாவது என்ன? பூர்ணமான ஸ்வாதந்த்ரியமாவது

என்ன? அது வேதத்திற்கு உள்ளவிதம் யாது? என்பதை நன்கு உபபாதித்துக் காட்டிவிட்டன்றோ அது இதற்கில்லை என்னவேணும். “ப்ராசீநாநாம் ச்ருதிபரிஷதாம் பாதுகே! பூர்வகண்யா” என்று பூர்வதேசிகள் ஸாதித்ததை அபரதேசிகள் கண்டித்துவிட்டாரென்று உத்தரமேரூர் வாஸுதேவாசாரியர் உரைத்தபடி. ....*

ஸ்ரீஉவே. வித்வான். மதுராந்தகம் வீராகவாசார்யஸ்வாமி.

இந்த ஸ்வாமி சிலவாண்டுகளாகத் திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் வேதாந்தப்ரவசனம் செய்து கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறார். இவர் அடியேனுக்கு நாற்பது வருஷங்களுக்கு மேலாக ஸ்நிக்தர். ஸ்நிக்தரென்றால் போதாது, பரமாப்தர் என்ன வேணும். அடியேன்பால் உள்ளும் புறமுமொத்த அன்புடைய பரமாப்தர்களில் இவரைத் தலைவரென்பேன். அடியேன் பலகால் சிந்தை செய்யும் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ. கருடபுரம் ஸ்வாமியோடு கூடவே இவரையும் சிந்திப்பேன். நித்ய ஸ்மரணீயரான (கீர்த்தி மூர்த்தி.) காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமியின் திருவாக்கு ஏனோ .... அப்படியவதரித்ததென்று அடியேன் விசாரப்படுவது முண்டு. ‘பலவதீ பவிதவ்யதா’ என்று ஸமாணிதனாகிறேன். இந்த மதுராந்தகம் ஸ்வாமியோடு வாத விவாதசர்ச்சைகள் பலகால் நேர்ந்து விட்டன; அவை ஸ்ரீராமா நுஜனுடைய பல இதழ்களிலும், வைதிக மனோஹராவின் நாலேந்து ஸஞ்சிகைகளிலும், (கிம் பஹுநா) எனது ஸமீபகாலத்துத் தெலுங்கு மாஸிக பத்ரிகையிலுங்கூட ஏறிவிட்டன. இதைப்பற்றி இங்கு வளர்த்திக் கொண்டுபோக விருப்பமில்லை. சிலவார்த்தைகளை மட்டிமெழுதி முடிக்கிறேன்.

இந்த ஸ்வாமிக்கும் அடியேனுக்கும் பத்தெட்டு வருடங்களுக்கு முன்பு நடந்த பிரபல சர்ச்சைகள் பலபலவுண்டு; அவை கிடக்கட்டும். ஸமீப காலத்தில் இவர் அடியேனை நோக்கி ஸம்ப்ரதாயஸூதா என்றொரு சுவடி (ஸ்ரீரங்கத்திலச்சிட்டு) அனுப்பினார். அதற்கு அடியேன் ஸம்ப்ரதாய ஸாம்ராஜ்யம் என்கிற ப்ரத்யக்ஷரகண்டனம் ஸ்ரீராமாநுஜன் மூலமாகவே வெளியிட்டேன். அது தனிப் புத்தகமாகவுமுள்ளது. [விரும்புவார்க்கு அனுப்பத் தடையில்லை.] ஸ்ரீராமாநுஜன் 229ல் பக்கம் 35ல் (மேலே ப்ரஸ்தாவித்த ஸம்ப்ரதாய ஸாம்ராஜ்யத்தில்) “மம்முடைய கோரமான சபதமொன்று” என மகுடமிட்டு எழுதியிருப்பதை மட்டும் இங்கு உதாஹரித்து முடிக்கிறேன்.

— “நம்முடைய கோரமான சபதமொன்று —

தேசிகனை ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன் அப்படி கொண்டாடியிருக்கிறார். சோளசிம்ஹபுரம் தொட்டயாசாரியர் ஸ்வாமி இப்படி கொண்டாடியிருக்கிறார்.... என்று ஒவ்வொருவரும் எழுதியும் பேசியும் போருவதனால் என்ன ஸாதித்தீர்களாகிறீர்கள் என்பது தெரியவில்லை. ப்ரதிவாதி பயங்கர வம்சஸ்தர்களும் தொட்டயாசார்ய வம்சஸ்தர்களும் இல்லாமல் போகவில்லையே. அந்நாள் தொடங்கி இந்நாள் வரையில் விலக்ஷண சிஷ்ய ஸம்பத்தோடும் விளங்கிவரும் பரம்பரையினரான விவர்கள் அன்று மின்றும் தென்கலை ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களே யல்லது ஒருகாலத்திலும் ஒருதேசத்திலும் இவர்களை இதரஸம்பிரதாயத்தில்காட்டமுடியாது. இவ்வுபய பரம்பரையிலும் வேதாந்தாசார்ய நாமகரணம் விவாதம் முற்றின

இக்காலத்திலும் இடையருது தொடர்ந்து வாரா நின்றது. நம்முடைய எத்தனை நூல்களில் இவ்விஷயம் புனருக்தி தோஷத்திற்கு அஞ்சாமல் நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கின்றதென்பதை உலகமும் மறவாது, நீங்களும் மறவீர்கள். கி. பி. பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டு பிறந்த பிறகுதான் நீங்கள் தேசிகனை யறிந்தவர்களே யொழிய, அதற்கு முன்பு தேசிகனென்றே எம்பெருமானாரென்றே ஆழ்வாரென்றே ப்ரஸ்தாவித்த ஒரு வடகலை வ்யக்தி கூட இல்லை இல்லையென்று சபதம் பண்ணி யெழுதியிருக்கிறேனே; எழுதின மசி இன்னும் உலர வில்லையே. நீங்கள் அகாண்டே த்வேஷிக்கும் மணவாள மாமுனிகளும் தேசிகோக்திகளைத் தம் முடைய வியாக்கியானங்களிலே உதாஹரித்தருளி யிருப்பதையும், மாமுனிகளுக்குப் பிறகும் ஸந்நிஹிதர்களும். வ்யவஹிதர்களுமான ப்ரக்க்யாத வித்வான்கள் பலர் தென்கலை ஸம்பிரதாயஸ்தர்கள் உதாஹரித்திருப்பதையும் நாமன்றே பலகால் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். இப்படி உங்கள் வகுப்பில் ஆழ்வாரையோ எம்பெருமானாரையோ தேசிகனையோ ப்ரஸ்தாவித்த ஒரு புராதன வ்யக்தியைக் காட்டி விட்டீர்களானால், இதுகாறும் நான்கு பாஷைகளிலும் நானெழுதி வெளியிட்டுள்ள பலநூறு புத்தகங்களையும் கிழித்தெறிந்துவிட்டு ஆயுச்சேஷமுள்ள வரையில் அஜ்ஞாதவாஸம் செய்வேனென்பது ஸத்யம்.

பலவூர்களில் தேசிகனுக்கு பரஹ்யஸ்தலங்களில் புதுக்கோயில் கட்டியிருக்கிறீர்களல்லவா? அப்படி கட்டினதில் முதன்முதலாகக் கட்டினது எவ்வூரில்? என்றைக்கு? என்பதை விசாரித்து நிர்ணயிப்பதில் அருமையிலேயே. அந்த நன்னாளுக்குப் பத்தெட்டு ஆண்டுகட்கு உட்பட்ட காலத்தில்தான் நீங்கள் தேசிகனைப்பிடிக்க ஆரம்பித்தீர்களென்பது சிலாலிகிதம். அப்படி ஆரம்பித்த நாள் தொடங்கி யுத்தகாண்டமே தவிர வேறில்லை யென்பதும் நிர்விவாதம். சகுந்தலை தன்னை துஷ்யந்தன் அங்கீகரிக்க மாட்டேனென்றபோது அவள் கண்வாச்ரமத்திற்கே மீண்டும் செல்ல நினைக்கையில் வெளிவந்திருக்கும் வார்த்தை எவ்வளவு ஆச்சரியமானது தெரியுமோ? [பதிக்குறே தவ தாஸ்யமபிஷ்டம்.] இது எவ்வளவு சாஸ்த்ரார்த்தம் பொதிந்த வார்த்தை! அம்மா! மஹா ப்ரபு உன்னை அந்தப்புரத்திற்கு வேண்டா மென்றாரே யொழிய நீ வாசல் பெருக்கவுங் கூடாதென்று மறுத்திலரே யென்றான் மஹாவிவேகி. அந்த அழகான வார்த்தையை மீண்டுங்கேளீர்—பதிக்குறே தவ தாஸ்யமபிஷ்டம். நம்பெருமாள் ஸன்னிதி முதலான விடங்களில் தேசிகன் இப்படியன்றே வாழவேண்டும். அவர் திருவுள்ளத்திற்குப் பாங்கல்லாதபடி தெருவுக்கொரு கோவிலைக் கட்டிவைத்துக் கூத்தடிப்பது ஒன்றே உங்கள் புதுமையை ஜயபேரியடித்துக் காட்டவில்லையா?

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

வாயெடுத்தால் தேசிகன் தேசிகன்—தேசிக தர்சனம் தேசிக ஸம்ப்ரதாயம் என்கிறீர்களேயொழிய, அந்த தேசிகன் நிர்ணயித்த அர்த்தங்கள் இன்னின்னவை யென்று நிராபாதமாக எடுத்துக்காட்ட வல்லீர்களோ! “விசிஷ்டாத்வைத தர்சனம் என்றும் தென்னாசார்ய ஸம்பரதாயம் என்றும் நான் வெளியிட்டிருக்கிற நூல்கள் பலவாண்டுகளாக உலகம் பரவியுள்ளன. இவை ஒரு பாஷையிலல்ல; வடமொழி தென்மொழி லடுகுகளான மூன்று பாஷைகளிலென்பதை உலகமறியும், இவற்றை ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார்கள்! வெளியிட்டு வருகிறார்கள். இப்படி “தேசிக தர்சனம்” என்று பெயரிட்டு ஒரு ஈஷ்டி எழுதி உதவிவீர்களா? அப்படியெழுத உங்களிடம் என்ன சரக்கிருக்கிறது? “யதி ஸ்யாத் உபலப்யேத” என்பது உங்களுக்குத் தெரியாததா? நீங்கள் கொண்டிருக்கிற ஒவ்வோர் அர்த்தமும் ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்தி விருத்தம், பகவத் பாஷ்யகார ஸூக்தி விருத்தம், கிம் பஹுநா? ஸ்ரீதேசிக ஸூக்தி விருத்தம்—என்று நாம் விபுலமாகச் செய்துள்ள—செய்து வருகின்ற-ப்ராப்த ஸமயேஷு